

LA VALL DE VERÇ

LA REVISTA DE SANT JUST DESVERN
DES DEL 1979

Àngel Casas, l'adeu d'un referent musical

- > **Entrevista a Alícia Casals**
- > **Festes de Tardor**
- > **Debat: "L'habitatge a Sant Just: conservar les arrels o haver de marxar?"**

- 3 > **EDITORIAL**
La política de voler quedar bé i espifiar-la
Taula de Redacció
- 3 > **LA TIRA D'EN PEROT CORRECUITA**
Pere Olivé
- 4 > **EN PORTADA**
Amb l'Àngel Casas se'n va un referent musical
Josep Lluís Gil Rivera
- 6 > **EN PROFUNDITAT**
Entrevista a Alicia Casals Gelpí
Glòria Romero Aloma
- 8 > **DIA A DIA**
Notícies en format breu
- 11 > **PRISMA**
Mocions útils i mocions innòcues
Josep Lluís Gil Rivera
- 12 > **CULTURA**
Una tardor festiva com les d'abans
Mariona Sales Vilanova
Arriba "El món utòpic", l'última entrega del projecte expositiu MONS2022
Glòria Romero Aloma
- 16 > **MEDI AMBIENT**
És fàcil protegir Collserola?
Mariona Sales Vilanova
- 18 > **DEBAT LA VALL DE VERÇ**
L'habitatge a Sant Just: conservar les arrels o haver de marxar?
Josep Lluís Gil Rivera
- 20 > **DESPRÉS DE L'ABANS**
Coneguem Leonard Balada Ibáñez, músic santjustenc universal
Daniel Cardona i Pera

- 22 > **HISTÒRIA**
50 anys de la Locomotora Negra (1971-2021)
Daniel Cardona i Pera
- 23 > **OPINIÓ**
Si el jovent marxa, el poble es mor
Carles Magraner
Rellotge de sol
Alfons Ortí
Records i reflexions personals entorn la vida política catalana dels darrers anys (1)
Pere Orriols
- 25 > **AL TOMBAR DELS ANYS**
Ràpid, ràpid
Josep Lluís Gil Rivera
- 26 > **ESPORTS**
Programa pilot al Vòlei Sant Just per prevenir el càncer de mama
Andrea Asmarats Mir
- 27 > **ESPORTS FLAIX**
Voleibol
Triatló
Futbol
Hípica
Hoquei
Esquaix
Andrea Asmarats Mir
- 30 > **PASSANT L'ESTONA**
Problemes d'escacs
Miquel Blanch
- 30 > **FARMÀCIES**

La política de voler quedar bé i espifiar-la

> El passat vint de setembre del 2022 se celebrà el sorteig de la nova promoció d'habitatges de protecció oficial de l'IMPSOL, en règim de lloguer, al carrer Carolina Catasús. Al sorteig hi assistiren una trentena de persones, la majoria d'elles joves, amb la il·lusió de començar a traçar les línies del seu futur més proper. Hi anaren esperançats i engrescats per una propaganda municipal que semblava vendre com a propi un projecte que no era estrictament seu. Una propaganda que transmetia, alhora, la idea que era un projecte bàsicament adreçat als joves.

Tant és així que les veus a peu de carrer recollien una certa alegria, per la possibilitat de resultar agraciats en el sorteig. Ja feia temps que l'Ajuntament de Sant Just es preparava per al seu moment estel·lar. Pujava a un carro que no li pertocava conduir i en feia ostentació. El poble n'anava ple. Propaganda per aquí i per allà. Molta gent n'estava al corrent.

Tenint en compte que, segons el sistema d'indicadors sobre la joventut a Catalunya, tan sols un 17% del jovent català està emancipat, no és difícil d'entendre que molts joves es creguessin el missatge i que la idea d'independitzar-se en un habitatge de protecció oficial els resultés molt atractiva a la majoria d'ells. És per això que quan, després del sorteig, es va saber que les persones joves que no tenien dos, tres o quatre fills —evidentment

una realitat gens habitual— només optaven a sis dels trenta habitatges de la promoció, el desencís va ser majúscul.

El més trist de tot plegat és que, en el ple municipal, el mateix alcalde admetés la seva sorpresa en conèixer els resultats, palesant un desconeixement molt preocupant en la persona que se suposa que ha de liderar la solució als nostres problemes.

Serà difícil, doncs, que el jovent de Sant Just torni a creure en la propaganda oficial. Tanmateix, és un precedent molt perillós haver sofert una patacada com aquesta. No es pot jugar amb les il·lusions de la població, tan sols per esgarrapar uns vots en les pròximes eleccions. En el nostre anterior editorial encoratjàvem els polítics a posar-se a l'alçada de les necessitats dels i de les santjustenques en matèria d'habitatge. El govern municipal no tan sols ha perdut una ocasió, ha fet una relliscada colossal.

Així doncs, considerem molt necessari plantejar-nos com és que, si l'Ajuntament sabia que allò no era realment una promoció accessible per a la majoria de persones joves, així i tot, s'omplí la boca de bones paraules. Considerem necessari qüestionar-nos si, aquest cop, l'Ajuntament s'ha dedicat a fer política fake, o simplement propaganda enganyosa.

La Taula de Redacció

SUBSCRIPCIONS ANUNCIS:

redaccio@lavalldeverc.cat
https://lavalldeverc.cat/

PUNTS DE VENDA:

Cal Llibreter
C/ Bonavista, 81
Tel. 936 818 583

L'Escrivà
C/ Salvador Espriu, 1b
Tel. 934 738 227

Quiosc La Mallola (Esplugues)
C/ del Nord - C/ Rafel de Casanova

iQuiosc
www.iquiosc.cat

C/ Ateneu, 3
08960 Sant Just Desvern
681 30 98 19 (nou telèfon)
lavalldev@gmail.com
redaccio@lavalldeverc.cat
https://lavalldeverc.cat
@lavalldeverc

Edita:
Secció revista de l'Ateneu de Sant Just Desvern
Dipòsit Legal:
B-35237-1980

Membre de l'ACPC

Impressió: CocoGraf
Tiratge: 500 exemplars

Assessorament Lingüístic:
Servei Local de Català

Comité de Direcció:
Josep Lluís Gil i
Teresa Reverter

Consell de redacció:
Andrea Asmarats, Josep Lluís Gil, Clara Granados, Teresa Reverter, Glòria Romero i Mariona Sales.

Col.laboradors:
Agrupació fotogràfica, Miquel Blanc, Pere Font Grasa, Juli Ochoa, Pere Olivé, Carles Serraima.

En aquesta edició:
Daniel Cardona.

Secretaria de redacció i fotomuntatge:
Teresa Reverter

Fotografia portada:
Àngel Casas.
Autor: Francesc Fàbregas

Disseny portada:
Quim Trias

• La recepció d'originals es tanca sempre el dia 15 del mes anterior a la publicació de cada número. Els articles hauran d'anar signats per l'autor o amb pseudònim. En aquest últim cas la redacció haurà de ser informada de la seva autoria.

• La Taula de Redacció no comparteix necessàriament totes les opinions i pensaments expressats en els articles i escrits publicats a les seves pàgines.

Contacte:

Amb el suport de:

Amb l'Àngel Casas se'n va un referent musical

Josep Lluís Gil Rivera

L'icònic presentador i periodista musical, Àngel Casas, resident a Sant Just de fa uns trenta anys, va morir el passat 1 d'octubre, a 76 anys. Havia nascut al barri de Sants de Barcelona el 1946.

> La trajectòria

L'1 de febrer de 1972 començava l'emissió, a la mítica Ràdio Barcelona, un programa musical que assoliria unes audiències espectaculars. Era el «Trotadiscos», dirigit per l'Àngel i presentat per Constantino Romero i Rafael Turia. Rock i pop del bo, en un dels millors programes de música jove del moment. Aquell mateix any ja obté el premi Ondas.

El 1977 va fer el salt a la televisió, amb el «Popgrama» de TVE i el 1980 presentaria el també mític «Musical Express». L'any 1984 es va convertir en l'estrella de TV3, gràcies a l'«Àngel Casas Show» (1984-1988), programa amb què obtindria el segon Ondas, l'any 1986. Després vindrien altres programes, a les dues cadenes públiques.

Al Canet Rock del 1975. Foto Francesc Fàbregas.

El 2007 li van concedir la Creu de Sant Jordi. A partir del 2000 va publicar diversos llibres: les novel·les "Fred als peus" i "L'home a qui se li precipitaven els esdeveniments", i també "Memòries d'altres", sobre els personatges que havia entrevistat al llarg de la seva vida. Enguany havia presentat "L'agonia de Bakunin".

Un personatge com l'Àngel mereix ser recordat

Hi ha persones que, en el trànsit per la vida, deixen empremta. L'Àngel Casas serà recordat per les innumerable mostres que ens va deixar. El Francesc Fàbregas, fotògraf santjustenc que va compartir amb ell bona part de la trajectòria professi-

onal mútua i amb qui va consolidar una sòlida amistat, ens explica algunes intimitats.

L'Àngel Casas va morir a causa d'un infart, l'onzè que va patir, després d'un procés en què va haver de ser trasplantat d'un ronyó i va perdre les dues cames. Malgrat tot, era capaç de mantenir un bon estat d'humor i d'ironia. «Ara només veig braguetes i culs», deia des de la cadira de rodes.

«Ha estat una cerimònia de comiat amb moltíssima gent, sense drames. Ho tenia tot planificat, fins i tot el vídeo que volia que es posés...» El Francesc es va assabentar de la mort del seu amic per una casualitat: «... em va trucar una productora de RAC1, preguntant-me si podia confirmar la mort de l'Àngel i jo no en sabia res... El més extraordinari és la força que ha tingut. Era molt de la conya. Deia «... el millor que he tingut és el ronyó de la meva dona...»».

«La meva relació amb l'Àngel arrenca el 73 o el 74. Gairebé 50 anys. Jo em tancava a revelar fotografies, acompanyat de la música del «Trotadiscos». Quan va anunciar la sortida d'una nova revista, «Vibraciones», llavors vaig pensar: programa emblemàtic, una revista i jo fent fotografia. Me les vaig

L'Àngel i el Francesc al mercat de Nadal del 2016, poc abans de començar els problemes de salut. Foto: Àngel Porcel.

El famós tango amb l'Anna Obregón, a l'Àngel Casas Show. Foto: Francesc Fàbregas.

enginyar per tenir una entrevista amb ell i aquí va començar tot plegat. Em va posar a prova i una de les primeres coses que em va demanar va ser amb els Jethro Tull. Va ser un paquet, amb una entrevista, una roda de premsa i el concert».

«A partir d'aquí ja no vam parar perquè en aquell moment passaven moltes coses. Era el final del franquisme, la nova cançó, els «Canets». Hi ha un espai de llibertat. Era un moment espectacular. Amb Franco encara viu, van venir els Rolling Stones... Li dono les gràcies a l'Àngel perquè gràcies a ell vaig estar al mig de tota aquesta història i anava col·locant les meves fotografies a diversos mitjans».

Les complicitats entre els dos amics són moltes. «El 76 o 77, l'Àngel deixa Vibraciones i se'n va a TVE, però jo encara continuo mantenint el lligam amb ell. El 78, el Bob Marley ve a Eivissa. Ell hi va amb el Popgrama i jo m'hi apunto. La primera vegada que surto a fora vaig amb ell a París, a veure el David Bowie. En un moment determinat, em vaig plantejar si estaria tota la vida fent fotografies i quan ell començava a parlar del programa de TV3, li vaig demanar si em podia trobar un forat. Vaig acabar fent de regidor, en un programa en directe.»

«Si hi ha dues persones que han impulsat la música a Espanya, diguem-ne la música intel·lectual i allunyada de les discogràfiques, han estat el Diego Manrique, a Madrid, i l'Àngel Casas, aquí».

«Hi ha un tercer clic en què l'Àngel intervé en la meua vida, quan em va animar a treure el meu arxiu de fotos de música. D'aquí neix «Música pels Ulls», el llibre i l'exposició que vaig fer al Palau Robert... Ha estat el meu «àngel de la guarda» perquè sempre l'he tingut quan l'he necessitat. Sempre em va animar».

«Va ser un pioner, un tossut o un geni? Avançat al seu temps, segur. Per tant, pioner. Tossut, també. Si creia en una cosa, anava endavant. I molt peculiar. No conec ningú com ell. Era molt d'equip i sabia molt bé què volia... A Espanya, va ser

un revolucionari dels talk-shows. Sabia gestionar molt bé els convidats».

La persona, les anècdotes

«No es queixava, però quan tenia dolor t'ho deia... Sovint deia, l'única cosa bona que tinc és el ronyó de la meua dona... La percepció és que va patir molt, malgrat el seu esperit extravertit i irònic».

«Gràcies que es va poder fer el documental sobre ell, però va costar molt. Abans, amb ell havíem fet un projecte molt ambiciós de sis capítols, però no ens el van acceptar a TV3».

«L'Àngel era un capritxós, una mica «pijo» i presumit. I de vegades una mica quítx, també».

«Era una mica gamberro. Un cop, amb la segona cama, em truca i potser anava ple de pastilles o alguna cosa més. Em diu: hem de fer una pel·lícula. Ho tinc claríssim. Parlaré amb la Passola que ens la produeixi, tu portaràs la càmera i jo de director. I guanyarem i anirem a Hollywood a recollir l'Oscar. Estava eufòric».

En la presentació del seu darrer llibre, "L'agonia de Bakunin", acompanyat de la Montse Guallar i el Ferran Rañé. Foto: Francesc Fàbregas.

«Li agradava anar a un restaurant oriental d'Esplugues i era per filmar-nos perquè m'hi feia anar, ell a la cadira de rodes i jo darrere a «paso ligero». Pensava: es fotrà una hòstia!».

«Trobaré molt a faltar les converses amb ell. Era un amic amb complicitats». ◀

“La tecnologia és poder i es pot utilitzar tant per fer el bé com per fer el mal”

Entrevista a **Alícia Casals Gelpí**

Glòria Romero Aloma

➤ El darrer mes de juliol, l'Alícia va ser premiada amb la Medalla d'Honor de la Xarxa Vives en reconeixement de la seva trajectòria professional i el seu compromís amb la ciència, aspectes sobre els quals reflexiona en aquesta entrevista.

Per què vas decidir estudiar enginyeria industrial?

Cap raó concreta, la veritat. Quan era petita tenia certa curiositat per saber com funcionaven els cotxes, que eren de les poques coses així modernes que veïem en aquella època... i m'interessava això, poder entendre el motor del vehicle, saber com funciona la maquinària... Però sense intuir realment què hi havia darrere de la paraula “enginyeria”, perquè en aquell moment no estàvem gens informats, sobretot les nenes, del que tractava aquesta disciplina.

Vas tenir mai cap referent femení?

En aquell moment tenir referents era pràcticament impensable. De fet, em va passar al contrari: quan m'havia de decidir què fer a la universitat i vaig plantejar-me fer una enginyeria, jo mateixa vaig pensar “ai, no, que això és d'homes”. Per això crec que és important que les nenes d'avui dia en tinguin de referents. Perquè si ho he viscut jo que ni em plantejava fer la carrera, vol dir que tot i que es facin avenços per promoure la participació femenina en la societat, encara existeix un estigma prou general envers les nostres capacitats.

Alícia Casals recorda el seu pas com a estudiant d'enginyeria a la universitat durant l'entrevista a l'Ateneu de Sant Just. Foto Josep Lluís Gil.

Al llarg de la teva carrera t'has trobat un ambient masculinitzat?

Jo sempre dic que vaig passar d'anar a un col·legi de dones a anar a un col·legi d'homes. A la universitat vaig ser una superminoria, però la veritat és que vaig tenir una experiència molt bona. En aquells moments anar pel carrer de vegades era un turment. La primera vegada que vaig estar a la cua a la secretaria per matricular-me tot ple d'homes i que no em fessin ni cas... ho vaig trobar fabulós. Després en entrar a la indústria sí que va ser tot més dur. Jo pensava en la tecnologia i la meva ànsia de conèixer, no en les jerarquies que existien, i quan me les vaig trobar, em vaig sorprendre. Però mai vaig dubtar del meu potencial.

Només un 29% d'estudiants de carreres tècniques són dones. Et sembla una dada preocupant?

És una dada que ens afecta negativament perquè en general ens falten professionals en aquesta línia, per tant, vol dir que si no hi van les dones, perdem la meitat de la població que es podria dedicar a l'enginyeria. Per altra banda, en les professions també és bona la barreja, és a dir l'aportació tant de la visió masculina com de la visió femenina de les coses. També et dic: crec que les dones tenim menys tendència a decantar-nos per la tecnologia. El problema és que la diferència tan abismal entre homes enginyers i dones enginyeres no es pot explicar només per això. Hem d'esforçar-nos per treure l'estigma i crear referents, així com per crear vocació en els

infants i que des de petits i petites s'interessin pel terreny de la tecnologia.

Tu com vas començar a interessar-te per la robòtica?

Quan vaig acabar la carrera, la robòtica pràcticament ni existia encara, ningú la investigava... Amb la qual cosa, intuïnt que aquesta enginyeria seria interessant de cara al futur, ens hi vam posar a descobrir què era i com funcionava. D'aquesta forma vam començar obrint camí, ja que vam ser els primers a tot Espanya. Fins i tot vam engegar la Facultat d'Informàtica amb l'assignatura de robòtica, abans que industrials, perquè hi havia una il·lusió que ho empenyia.

D'on va sorgir l'interès per aplicar la robòtica al camp de la medicina?

Tot va sorgir l'any 1989 quan vam començar a construir un robot assistencial per a persones amb discapacitat, després d'haver estat treballant amb un estudiant que era cec a qui li vam fer un teclat adaptat. Ens va donar una idea del que podíem arribar a fer amb la robòtica apropant-nos al terreny social. La cosa va quedar aquí fins que un cirurgià ens va demanar ajuda. A partir d'ell, molts altres es van assabentar del que estàvem construint a través de la robòtica. Amb això vam tenir molta sort, perquè conec el cas de molts enginyers que han proposat desenvolupar projectes de robòtica quirúrgica i la resposta que han rebut des del sector mèdic ha estat el rebuig. D'altra banda, quan són ells qui ens venen a demanar l'ajuda, sabem que es tracta d'una persona amb inquietuds i ganes d'innovar i millorar, amb la qual cosa tens tots els ingredients necessaris per tirar la idea endavant. Bé, menys els diners, que sovint són complicats de trobar...

Podria la robòtica comportar conseqüències negatives en el futur?

La tecnologia és poder i es pot utilitzar tant per fer el bé com per fer el mal. Exemples clars serien la bomba atòmica i tot el tema de les armes... Existeixen perills en la inconsciència de la utilització i l'aspecte de la seguretat és molt rellevant tenir-lo en compte, perquè hem de tenir clar que sempre existeix la possibilitat que alguna cosa surti malament i pugui fer mal. D'altra banda, però, també existeix l'aspecte intencionat. Que es creïn robots amb l'objectiu de fer mal físic, o per controlar la població, no és tan distòpic com sona. Per això és imperant que la societat avanci en paral·lel a la tecnologia, al model socioeconòmic i a tots els aspectes ètics que necessitem per evitar un mal major.

Se li dona suficient impuls a la ciència per part d'entitats públiques?

No, al contrari, la situació és horribosa. S'inverteix molt poc, els pressupostos oferts són insuficients. Quan es diu d'invertir en recerca sovint aquesta recerca té fins militars... A part, està mal gestionada perquè la política científica no funciona, ja que sempre es va sobre la marxa i no es destina temps a formular un projecte estable de cara al futur.

Creus que la ciència pot ser motor de canvi social?

En general tot el que és generar coneixement implica valorar

Alícia Casals explica els reptes de futur de la robòtica durant l'entrevista a l'Ateneu de Sant Just. Foto Josep Lluís Gil.

més el món i els nostres comportaments, així que sí. A més a més, com més s'impulsi la tecnologia menys ens haurem de preocupar per allò terrenal i aleshores tindrem més espai per a la reflexió i les activitats culturals, així com per desenvolupar ambicions més enllà de la supervivència. ◀

➤ Perfil

Alícia Casals Gelpí (Barcelona, 67) està casada, té un fill i una filla, una neta i un net. Viu a Sant Just des de fa 40 anys. És enginyera industrial i catedràtica de la Universitat Politècnica de Catalunya. Fa docència i recerca sobretot en el camp de la Robòtica Mèdica, fent també transferència d'aquesta feina cap a la indústria. Ha tingut i té càrrecs a la universitat i en entitats nacionals i internacionals, especialment al IEEE (Institute of Electrical and Electronics Engineering). És membre de l'Institut d'Estudis Catalans on actualment presideix la Secció de Ciències i Tecnologia. Ha estat coordinadora de la l'ANC a Sant Just i membre del secretariat nacional, i participa en altres col·lectius independentistes.

Aficions: Amb poc temps lliure queda la família, muntanya i algun llibre.

Un llibre: “La vieja sirena”, de José Luis Sampedro

Una cançó: “Què volen aquesta gent”, de Maria del Mar Bonet

Una pel·lícula: West Side Story

Un programa de TV: poca televisió, triaria Polònia.

MUNICIPALS 2023

Alcaldia Republicana torna a apostar per una coalició independentista

➤ Segons la informació a què hem tingut accés, la plataforma per l'Alcaldia Republicana vol reeditar l'intent de conformar una coalició àmplia de les forces independentistes per a les eleccions municipals de la primavera vinent. Renoven així el plantejament de les municipals del 2019, en què, tanmateix, només van aconseguir involucrar-se amb el PDeCat, llavors sota les sigles de JuntsxCat. Tot i que el procés de converses és molt incipient, si més no sembla que hi ha hagut algun contacte preliminar amb ERC i la CUP.

Segons la plataforma, la idea és que totes les forces independentistes juntes aconseguixin fer el «sorpaso» als grups que conformen el govern municipal. Consideren que s'ha perdut una oportunitat de treballar més conjuntament i que s'hauria d'haver pressionat més el govern. Aviat, AR farà un procés de primàries per escollir les persones que podrien entrar a formar part d'una llista unitària.

Frustració entre el jovent per l'adjudicació dels pisos de l'IMPSOL

➤ El 20 de setembre passat es va celebrar el sorteig dels 30 habitatges promoguts per l'IMPSOL, situats al carrer Carolina Catasús, número 7, al barri de Mas Lluí. Moltes de les 73 persones aspirants eren joves que no van poder reprimir una gran decepció en constatar que per la tipologia dels pisos i les condicions de les bases, determinades per l'IMPSOL d'acord amb les normes vigents, només 6 van correspondre a joves.

Kiko Ferrer també anuncia que presentarà candidatura

➤ En declaracions a Ràdio Desvern, el 26 de setembre passat, Kiko Ferrer confirmava que presentarà candidatura pròpia a les municipals de l'any vinent. De fet, no confirma encara sota quin nom ho farà, però assegura que serà «un partit de gestió, de tothom, de Sant Just».

Després d'haver-se presentat a les eleccions del 2019 com a militant de Ciutadans, més tard va flirtejar amb el PNC, i posteriorment es va acostar a Centrem, de què ens manifesta haver estat militant. El nou projecte passa, però, per una nova formació, que el regidor no adscrit presenta com a pròpia, tot i que en realitat ja existeix a Barcelona, sota el nom «Barcelona Ets Tu». Aquesta formació, fundada per l'advocat barceloní Daniel Vosseler, es defineix com un partit «transversal» ideològicament, d'ordre i de gestió. Ferrer fa seva la definició de la matriu barcelonina, segons la qual són l'únic partit que aglutina persones d'esquerra, de dretes, constitucionalistes i independentistes.

En el darrer Ple, l'alcalde Basagañas, a pregunta d'una de les afectades, va constatar que ell també es va sorprendre, la qual cosa posa de manifest un desconeixement total de les bases i de la mecànica per a l'atorgament d'aquests habitatges. Malgrat tot, en les diverses notes informatives prèvies, emeses des del Consistori anunciant el sorteig, es posava èmfasi en la presència de molts joves entre els aspirants.

S'aprova una moció per incidir en la comunicació pública local

➤ En un exercici insòlit de pragmatisme polític, la CUP va aconseguir en el darrer Ple que s'aprovés, per unanimitat de tots els regidors i regidores, una «moció per garantir la pluralitat i independència de la comunicació pública local». Segons que hem pogut saber, la moció s'havia anat madurant al llarg dels darrers mesos, entre la CUP, ERC i l'Anna Vilanova, que van ser els signants inicials.

Aleix Abadia (CUP) va presentar una moció que, fruit de la negociació i de la transacció amb la resta de grups, a partir de les aportacions de PSC i de SJ en Comú, s'aprovà per unanimitat. La resolució recull la creació d'un grup impulsor que iniciï un debat polític i social i elabori una proposta de reglament d'organització i funcionament del servei públic audiovisual local, en el termini màxim de 6 mesos. Aquest grup el formaran un representant de cada grup municipal, els professionals que es requereixi i entitats de Sant Just.

El reglament haurà de definir la creació i funcionament d'un ens municipal de comunicació Pública, d'acord amb la Llei audiovisual de Catalunya. Aquest òrgan serà l'encarregat de vetllar per la pluralitat, rigor i transparència dels mitjans i canals públics de l'Ajuntament, format per persones tècniques de comunicació de l'Ajuntament, representants designats pel Col·legi de Periodistes i representants de tots els grups municipals i societat civil. Haurà de definir, també, l'ús i accés als mitjans públics de comunicació d'àmbit local, per part dels grups municipals, i els continguts mínims d'una guia de bones pràctiques comunicatives.

Tot i les bones intencions, però, en les explicacions dels diversos grups semblava que l'únic amb el que estan d'acord i que els preocupa és que cal un pacte ampli per a regular la presència dels diferents grups en els mitjans municipals.

El carril bici de Juan R. Jiménez serà perillós

➤ Les obres del nou carril bici que uneix la passera per travessar la riera, els vianants que van o venen de Mas Lluí al nucli urbà, ja s'han enllestit. Tanmateix, segons que hem pogut constatar, els industrials de la zona estan temorosos que hi pugui haver alguna desgràcia quan estigui en ple funcionament, atès que la maniobra de camions de gran tonatge i de furgonetes és

un fet habitual. Les dificultats de maniobra, sobretot dels camions articulats que han d'entrar a les naus industrials, generen un risc elevat davant de vehicles fràgils com són les bicicletes i els patinets, conduïts moltes vegades per joves i infants, al costat d'unes voreres intransitables per a vianants. No sembla una bona pensada fer passar un carril bici per aquest indret.

Mentre un camió surt d'una nau, un altre s'espera per entrar-hi a continuació...

... i ocupa tot el carrer, tallant de ple el carril bici, quan maniobra. Fotos Josep Lluís Gil.

AMBici començarà el primer trimestre del 2023

➤ El Butlletí Municipal de setembre afirmava que el nou servei metropolità de bicicletes elèctriques AMBici, promogut per l'Àrea Metropolitana de Barcelona, es posarà en marxa a partir de l'1 de gener de 2023. Segons el regidor de Mobilitat, Josep Maria Rañé (PSC), en realitat aquesta és la data en què es començarà a implantar el servei progressivament en els diferents municipis de l'àmbit metropolità, però no necessàriament que ho faci a Sant Just. La previsió és que la implementació en tot el territori de l'AMB acabi a finals de febrer o començaments de març.

El Butlletí també afirma que l'AMBici, substitutiu de l'actual e-Bicibox, s'integrarà tarifàriament amb el Bicing de la ciutat de Barcelona. Aquest extrem encara no està concretat. Depèn que les dues empreses concessionàries dels respectius serveis públics arribin a un acord, cosa que el regidor reconeix que a hores d'ara encara no s'ha produït, si bé és plausible que acabi sent així. En cas de no arribar-se a un acord, els usuaris haurien de tenir les targetes dels dos serveis per poder fer els intercanvis en les zones limítrofes. A hores d'ara, tampoc es coneixen les tarifes.

El servei parteix de la premissa que el manteniment serà deficitari. El 50% del dèficit l'assumirà l'AMB i la resta se'l repartiran els municipis, segons el seu parc de bicicletes. L'estimació per a Sant Just és d'uns 80.000 euros anuals. La totalitat de la inversió correrà íntegrament a càrrec dels fons europeus Next Generation.

El 23 de setembre va ser un caos de festa local

➤ El divendres 23 de setembre estava assenyalat com a festa local, d'acord amb la resolució presa l'any passat per l'Ajuntament en ús de les seves atribucions. No obstant això, la major part del comerç local, inclòs el mercat, va obrir al públic, després que l'alcalde «els donés permís»

a qui volgués fer-ho, a requeriment de la representació dels comerciants locals. D'aquesta manera, les escoles restaren tancades i uns pocs establiments també. Donat que molts vilatans treballen a Barcelona, on la festa en compensació de La Mercè es traslladà al dilluns 26, es van poder veure

avis i àvies passejant amb els nets en horari comercial. Els comerciants es queixaven que tancar un divendres i tornar a obrir el dissabte els representava un greu perjudici. Si el que es pretenia era assimilar-se a Barcelona, hauria estat més raonable fer la festa el dilluns, opinaven.

Margarita

C/Major 5 - 08960 Sant Just Desvern
Telf. 93 371 74 18

Rètols i Serveis · www.san-ju.com
sanju
 des de 1967
 Retolació & Vinils
 des de 1967
 Carrer de Múrcia, 14 · 08830 Sant Boi de Llobregat (BCN) · sanju@san-ju.com

CARBONELL

experts en jardineria

construcció i manteniment de jardins
 tel. 678 40 65 60
 carbonell@jardineria.cat
 www.jardineria.cat

floreto
 Art Floral i Interiorisme
 Servei Interflora
 Tel-Fax: 933723103 Tel: 934700066
 www.floreto.cat floreto@floreto.cat
 C/ Creu nº66 Sant just Desvern 08960 Barcelona

MOTODESVERN
 YAMAHA HONDA Kawasaki
 SUZUKI DERBI PEGASO
 DUCATI KYMCO aprilia
 SYM
 Sadet 33, Sant Just Desvern · 93 372 91 53 · www.motodesvern.com

COCOgraf, sl
 Impressió offset i digital · Disseny gràfic · Cartelleria
 Productes editorials · Roll up · Banderoles · Vinils
 Folletons · Catàlegs · Imatge corporativa · Targetes
 T. 977 683 619 - M. 678 787 912 - gloria@cocograf.com

jardineria JF fornt
 Disseny i realització de patis i jardins
 tel. 93 372 10 20 - info@jfornt.com - www.jfornt.com

Catalán
 mobles i electrodomèstics
 Plaça Joan Maragall, 1
 Tel. 93 371 14 86
 SANT JUST DESVERN

C O P I F L A S H
 C O P I S T E R I A
 http://www.copiflash.com
 SANT JUST
 Miquel Reverter, 18
 08960 SANT JUST DESVERN T. 93 372 69 44
 e-mail: santjust@copiflash.com
 SERVEI PÚBLIC TELEFAX 93 372 27 62
 F O T O C Ò P I E S E N C O L O R

Pintura decorativa e industrial
 c/ Sant Lluís Local num, 1
 Sant Just Desvern
 telf. 93 473 08 47
 607 86 30 02 / 607 96 00 38
 carlesjoan@hotmail.com
CARLES & JOAN

Les olors que genera la fàbrica Ventós, en procés de solució

► L'activitat de la fàbrica d'essències Ventós, situada just davant del camp de futbol, és objecte de queixes del veïnat, especialment del barri Sud i de Mas Lluí, per les olors molestes que desprèn. Aquests inconvenients han estat més rellevants aquest estiu a causa de les altes temperatures que hem patit que n'afavorien els seus efectes. Amb tot, malgrat el descens de les temperatures, els veïns continuen queixant-se dels inconvenients.

Segons que hem consultat amb l'Ajuntament, són conscients de les molèsties que l'activitat de l'empresa ocasiona i per aquest motiu, asseguren, hi ha controls molt estrictes i seguiment per millorar aquesta situació. De fet, la mateixa empresa s'ha compromès, a instàncies de l'Ajuntament, a pren-

dre mesures a curt i mitjà termini amb l'objectiu de reduir aquesta pudor. Per exemple, hi ha previst instal·lar xemeneies altes, millors filtres i aïllaments i canvi d'horaris en el buidatge de bidons.

Tanmateix, des del Consistori ens indiquen la no toxicitat d'aquestes olors. Així ho corroboren, afirmen, els estudis que es fan periòdicament. El darrer és de 2021 i es pot consultar presencialment a l'Ajuntament, demanant cita amb l'enginyer municipal. Segons les fonts municipals, l'Ajuntament, juntament amb la Diputació de Barcelona, han demanat un nou estudi que es realitzarà pròximament i que es difondrà quan es coneguin els resultats. Les mateixes fonts afirmen que l'empresa col·labora activament per millorar la situació.

Foto: Joan Elias (AFSJ)

S'arxiva la causa contra els investigats pel tall del Pertús

► Les dues persones de Sant Just que estaven entre les prop de 200 investigades en la macrocausa pel tall de l'AP-7 al Pertús, la tardor del 2019, en el marc de les protestes per la sentència del Tribunal Suprem espanyol, han vist

com el jutjat d'instrucció número 4 de Figueres ha arxivat el procediment. En l'escrit, el jutge assegura que preval el dret a la manifestació i considera que a cap dels encausats se'ls pot investigar per desordres públics.

Mocions útils i mocions innòcues

Josep Lluís Gil Rivera

► Un cop més, el govern municipal i, d'una manera significativament explícita el PSC, ha tornat a recolzar-se en la maldestra habilitat del regidor no adscrit, Kiko Ferrer, per aprovar una moció mancada de capacitat de coherència i de pretensió crítica envers l'acció política del govern. Això ja fa uns mesos que ho vam escriure en aquesta columna. Llavors, la resta de grups ja començaven a mostrar un cansament. Ara ja és obertament fastigueig pel fet que la col·laboració dels socialistes modela conveniència i arrodoneixi textos que són "infumables" de bon principi, en el seu propi benefici.

Les mocions són per reclamar coses i actuacions que no s'estan fent, o que no estan previstes, i per a la crítica del poder. Aquestes mocions del regidor no adscrit esdevenen copets a l'esquena del govern perquè l'únic que fan és enumerar accions que ja s'estan desenvolupant. És un insult, tot plegat, a la política i a les eines que els partits tenen per fer la tasca fiscalitzadora de qui manté el poder. El govern ja disposa de prou eines informatives i de propaganda al seu abast per a haver de prestar-se a fer aquest joc.

I, precisament, de les eines informatives municipals anava la segona moció que es va aprovar en el darrer Ple. Ens alegrem que els partits hagin finalment recollit l'envit que, fa gairebé un any, els vam llançar, amb el primer Debat de La Vall de Verç. Si ens hi conviden, nosaltres hi serem segur. Tanmateix, no està clar si la pretensió de tot plegat és la de despollar de propagandisme els òrgans municipals, o no. Més coses han de canviar en la política comunicativa de l'Ajuntament, més enllà d'un simple repartiment d'espais entre els grups polítics. Ho anirem veient. ◀

Una tardor festiva com les d'abans

Mariona Sales Vilanova

Les Festes de Tardor tornen amb la seva màxima esplendor i amb una programació variada, del 13 al 23 d'octubre.

> L'octubre tornarà a portar als carrers de Sant Just les Festes de Tardor sense cap mena de restriccions i amb actes de caràcter cultural principalment. Presentacions de llibres, cultura popular, concerts, activitats infantils i teatres ompliran aquesta festivitat que s'estendrà al llarg de dues setmanes, del dijous 13 d'octubre i al diumenge 23.

La primera setmana

A l'Ateneu engegaran les festes amb la presentació del Correllengua, on es commemorarà el centenari de Joan Fuster, amb lectures de la seva obra. L'acte serà el dijous 13 a les set de la tarda a la Sala del Cinquantenari. A més, hi haurà una exposició del 10 al 14 d'octubre en homenatge a Joan Fuster, a la Biblioteca Joan Margarit.

El divendres 14 hi haurà tres esdeveniments de festes. La presentació del llibre "Vides regalades", de Marga Nadal, es farà a Can Ginestar amb la presència de l'autora, a les set de la tarda. Al vespre, tindran lloc dos actes que, normalment, es feien durant la Festa Major. El primer és la Nit Estelada, una trobada popular d'observació d'estels a la Penya del Moro, que ha passat a Festes de Tardor, ja que el clima acompanya més. Es quedarà a les sis de la tarda al coll de Can Solanes. I a les nou de la nit hi haurà el correfoc a càrrec del Drac de Sant Just i els Dimonis Apagallums de Camablanca, juntament amb colles convidades. El recorregut començarà a la plaça Verdagner i acabarà al Casal de Joves.

Sant Just al Carrer, 2019. Foto: Lluís Tarrés.

El dia 15 començarà amb la Jugateca Ambiental, amb contes de tardor al Parc del Mil·lenari, a les onze del matí. Paral·lelament, es realitzarà el Correllengua, que començarà al carrer Bonavista a les onze del matí. Hi haurà actuació de l'Esbart de l'Ateneu i, tot seguit, vermut musical amb el grup de música popular Ballaveu.

A la tarda del mateix dia 15 tindrà lloc la cursa solidària, a les cinc a la plaça Camoapa. Els fons recaptats es destinaran al projecte sobre la sensibilització de les persones vulnerables de l'Ordre Hospitalària de Sant Joan de Déu. I, a la nit, hi haurà concert al Casal de Joves, on actuaran diferents formacions juvenils dins del circuit musical jove del Baix Llobregat, des de les onze fins a les dues de la matinada.

> L'octubre tornarà a portar als carrers de Sant Just les Festes de Tardor, sense cap tipus de restriccions

L'últim dia de la setmana arrencarà a les onze del matí amb unes portes obertes a Can Ginestar, on hi haurà llegida de contes infantils, una classe de dibuix, una visita guiada a l'exposició d'alumnes d'arts de Can Ginestar, una descoberta de totes les imatges de Lluís Ramban a l'Arxiu Municipal. I, per acabar, la jornada castellera amb la presència de la Colla Castellera d'Esplugues, la Colla Castellera del Poble Sec i la Colla Castellera Sagals d'Osona.

Per acabar la primera setmana, tindrà lloc el concert del cicle d'Estones de Clàssica amb el Duo Amorìa a l'Ateneu, a les sis de la tarda i, paral·lelament, es projectarà la pel·lícula "Free Guy" al Centre Cívic Soledat Sans i Serafini, a dos quarts de set de la tarda.

Sant Just al Carrer, 2019. Foto: Lluís Tarrés.

La segona setmana

El dimecres 19 es farà una conferència sobre la figura de Josep Benet Morell a la Sala del Cinquantenari de l'Ateneu, a les set de la tarda, organitzada pel Centre d'Estudis Santjustencs. L'endemà, tindrà lloc el teatre feminista "Marianita", a les vuit de la tarda al Casal de Joves.

El divendres 21 hi haurà tres activitats durant la tarda. A les sis es representarà la comèdia "La majordoma del rector de Vallfogona" al Centre Social El Mil·lenari. L'Associació Cultural Casa d'Extremadura, que organitza la Setmana Cultural Extremenya, farà el pregó d'aquesta a les vuit a La Vagoneja. I, per acabar el dia, a Les Escoles tindrà lloc un concert solidari a favor del nou projecte "Las hijas del maiz", de nou a onze de la nit.

El penúltim dia de les Festes de Tardor, el dissabte 22, començarà amb la jugateca ambiental, amb un twister d'aigua, a les onze del matí al Parc del Mil·lenari i amb activitats a Mas Lluí, a partir de les onze del matí. Hi haurà tallers i espectacles infantils, zumba i dinar popular i un bingo.

Aquell mateix dia, es farà una paella en el marc de la Setmana Cultural Extremenya, per als socis i sòcies de l'entitat, a les dotze a la plaça de la Pau. I a la tarda hi haurà una activitat infantil de màgia clown, anomenada "Màgia xixarera", als jardins de la Plaça Antoni Malaret i Amigó, a les sis.

L'última nit de festes estarà ben plena d'actes. Al carrer Bonavista tindrà lloc la Shopping Night i la Nit de Tapes, amb espectacles familiars, musicals i d'entreteniment. Allà, es donarà el tret de sortida al Des-Tapa 2022. A la plaça Antoni Malaret i Amigó, la companyia de teatre Mare Meva realitzarà dos passis del musical "Mare Meva Hits!" i, tot seguit, es projectarà la maqueta virtual en 3D de com serà la nova sala municipal de l'Ateneu. I, a la pista exterior de La Bonaigua,

Sant Just al Carrer, 2021. Foto: Lluís Tarrés.

hi haurà el concert de Festes de Tardor, que durarà fins a les cinc de la matinada, amb l'actuació del grup de versions La Pink Machine i diferents punxa discos.

> Sant Just podrà gaudir d'unes festes plenes de cultura popular i per a tots els públics.

Per tancar les Festes de Tardor, el diumenge 23 començarà amb les Matinades amb el Drac de Sant Just i la Colla Gegantera, que despertaran el poble amb un recorregut per diferents carrers. De les deu del matí a dos quarts de tres tindrà lloc Sant Just al Carrer i l'avinguda Indústria s'omplirà de parades i d'actuacions de diferents colles i entitats del poble. A la una hi haurà la missa cantada pel grup de l'Associació Cultural Casa d'Extremadura a l'església. Les festes culminaran amb un espectacle familiar a la Sala Cinquantenari de l'Ateneu, "Les pirates de Terra endins", a les sis de la tarda.

Amb aquesta programació, s'evidencia que ja no queda cap rastre de les restriccions de la pandèmia i que Sant Just podrà gaudir d'unes festes plenes de cultura popular i per a tots els públics.

Amb aquesta programació, s'evidencia que ja no queda cap rastre de les restriccions de la pandèmia i que Sant Just podrà gaudir d'unes festes plenes de cultura popular i per a tots els públics.

Shopping Night, 2021. Foto: Lluís Tarrés.

Shopping Night, 2021. Foto: Lluís Tarrés.

LLUM AIGUA GAS CLIMA
Reparacions i noves instal·lacions

la millor solució
 per a la seva instal·lació

Tel 93 372 84 01
 C/Muntanya n° 2
 Sant Just Desvern **INSTAVER**

prisma Optica

c/ Bonavista, 92 Tel. 93 371 17 98
 08960 Sant Just Desvern

Arriba "El món utòpic", l'última entrega del projecte expositiu MONS2022

Glòria Romero Aloma

L'espai MercArt acull aquesta exposició d'art contemporani fins al 17 de desembre

➤ Tot el que és bo s'acaba. Després d'oferir-nos "El món propi" i "El món reflex", el darrer dissabte 17 de setembre la Laura Baringo i en Quim Deu ens obrien les portes a "El món utòpic", l'última mostra de l'exposició MONS dirigida i comissariada per ambdós. Al llarg d'aquest 2022 el poble ha pogut gaudir d'una mostra d'obres innovadores i interdisciplinàries, de la mà d'artistes contemporanis que han potenciat la nostra consciència artística. La utopia que ara ens presenten és el tancament idoni per a aquesta proposta cultural.

Aquest cop el món representat indaga en les utopies, els desitjos i els somnis en què sovint ens trobem immersos com a éssers humans. Un món que "ens convida a fer una reflexió serena alhora que contundent sobre el pensament utòpic que guiant la nostra voluntat ens converteix en els actors del demà, animats pel desig de perseverança, de continuïtat", tal com descriu Bàrbara Roig-Equey, autora del text que inicia el recorregut de l'exposició.

Podem admirar la feina dels i de les artistes Manolo Ballesteros, Carlos Bunga, Blanca Casas, el projecte "Recetas Urbanas" liderat per Santi Cirugeda i Alice Attout, Stella Rahola, Takk i Enric Pladevall. En conjunt, tots formen una combinació heterogènia d'arquitectura, fotografia, disseny, àudio i vídeo que fan de l'exhibició un món amb què es pot interactuar a través dels sentits de la vista, el tacte i l'oïda. Justament per aquesta raó fins i tot els infants poden trobar un espai d'aproximació a l'art contemporani de manera estimulante.

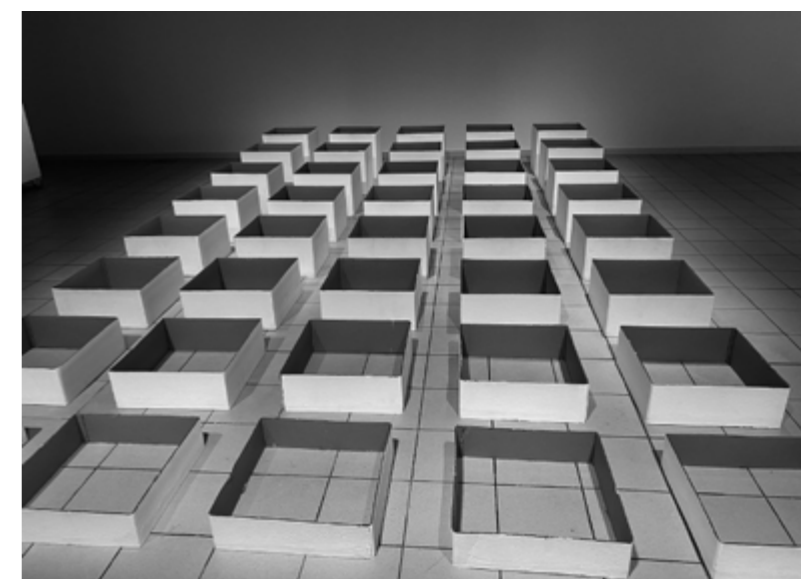
MONS ha estat molt més que un aparador d'art. Tant les persones que han organitzat i dirigit el projecte, com els artistes que han cedit les seves obres i les entitats que s'han implicat, d'una forma o altra han aconseguit una interacció amb el teixit cultural, comercial i pedagògic de Sant Just Desvern que, s'ha demostrat, ha estimulat la ciutadania notablement. Tant de bo aquest sigui només l'inici de propostes semblants que omplim el nostre municipi d'estímul creatiu gratuïts perquè puguin ser gaudits per tothom. ◀

"El món utòpic" es pot visitar fins al dissabte 17 de desembre en el següent horari:

- Dimecres a divendres: 18:00 h - 20:30 h
- Dissabtes: 11:00 h - 14:30 h

Vista panoràmica de la distribució de part de l'exposició "El món utòpic" a l'espai MercArt. Foto Glòria Romero.

Una part de l'obra "Reflejo (Desnivel)" de l'artista Carlos Bunga, realitzada a partir de cassetes de cartó quadrades. Foto Glòria Romero.

Joers des de 1917

Puig Alsina

Bonavista, 67 Tel. 93 372 18 54
 08969 Sant Just Desvern

Avd. Gaudí, 1 Tel. 93 772 26 44
 08755 Castellbisbal

callibreter

Els llibres que vols...
 ...i els que no saps que vols!

☎ 93 681 85 83 ☎ 622 012 745

callibreter@gmail.com

"Una casa sense llibres és com un cos sense ànima"
 (Marc Tul·li Ciceró)

ESPERANÇA
 PERRUQUERIA I ESTÈTICA

TRACTAMENTS CAPIL·LARS, FACIALS I CORPORALS, DONA-HOME

Hores convingudes
 de dill. a diss.
 de 9 a 18h
 No tanquem al migdia

QUIROMASSATGE
 FANGOTERÀPIA
 DRENATGE LIMFÀTIC
 MAQUILLATGES DE FANTASIA,
 FESTA I NÚVIA
 PARAFINA I SAUNA DE MANS
 TINT I PERMANENT DE
 PESTANYES

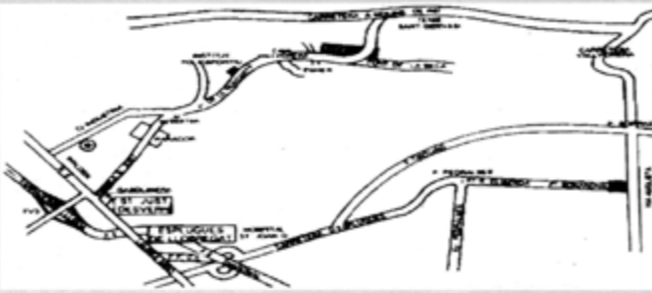
PEELING CORPORAL
 BANY DE LLUNA
 GIMNÀSTICA PASSIVA (PLAQUES)
 RAIGS UVA
 RECOLLITS DE FESTA
 CANVIS DE IMATGE
 MICROPIGMENTACIÓ (A LLAVIS,
 ULLS «EYELINES» I CELLES)

Carles Mercader, 19
 08960 Sant Just Desvern

Tel. 93 371 10 90

ISART S/L
 HORTICULTOR

- PL. ACUÀTICA
- PL. VIVAÇ
- PL. ROCALLA
- PL. BULBOSES
- PL. TEMPORADA
- ARBRES FRUITERS I D'OMBRA
- ARBUSTOS

CAMÍ DE VALLVIDRERA, S/N - TEL. 93 371 83 64
 APARTAT DE CORREUS 92 - 08960 SANT JUST DESVERN

És fàcil protegir Collserola?

Mariona Sales Vilanova

El PEPNat, un pla fet per protegir i conservar el Parc Natural de Collserola, aporta tot un seguit de propostes i guies per a la conservació de la serra, però no compta amb un pressupost al darrere

➤ L'abril del 2021 es va fer pública l'aprovació del Pla especial de protecció del medi natural i del paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola (PEPNat), un pla que pretén garantir la protecció i conservació dels sistemes naturals i el patrimoni geològic, arquitectònic i cultural del Parc de Collserola. És un instrument que es va posar en marxa després que Collserola fos declarada Parc Natural, el 2010, i que havia de substituir l'anterior pla, per tal d'afrontar els nous reptes d'aquest espai natural.

Però abans d'aprovar aquest nou pla, s'havia de modificar el Pla general metropolità, per tal d'adaptar el planejament metropolità a la legislació present i a tot el que proposa el PEPNat. Per això, uns mesos abans, es va aprovar la modificació puntual del Pla general metropolità en l'àmbit del Parc Natural de la Serra de Collserola (MPGM).

Quins són els objectius d'aquest pla?

El PEPNat està basat en dos eixos principals. Per una banda, la preservació de la biodiversitat i per l'altra la potenciació dels serveis ecosistèmics en el marc d'una gestió dinàmica i adaptativa. Per treballar aquests dos eixos, desenvolupa una estratègia ecològica en sis àmbits diferents.

Aquests àmbits són: la preservació i la millora dels valors ecològics de la serra, la valorització dels recursos naturals, l'aposta per la minimització de l'ocupació i els espais lliures quant a infraestructures i serveis, la creació d'un espai de transició entre zones naturals i urbanes, la definició d'una xarxa bàsica per a l'ús públic amb l'objectiu de fomentar el parc com a espai de salut i la no admissió de noves edificacions i aposta pel manteniment i la millora del patrimoni arquitectònic, històric i cultural existent.

Com afecta aquest pla a Sant Just?

L'Ajuntament de Sant Just, com els altres vuit ajuntaments que formen part del Parc de Collserola, va participar en l'elaboració del PEPNat en el seu moment. I, ara, com a poble que forma part de la serra, duu a terme accions per tal d'intentar seguir les recomanacions i els diferents eixos de treball del Pla.

Per una banda, la modificació del Pla general metropolità va suposar per a Sant Just una desprogramació de la construcció d'una zona d'equipaments, que havien de ser comarcals, entre Mas Lluí i La Plana Bellssoleig. Amb la modificació, tota aquesta zona és considerada zona forestal.

Pel que fa a les recomanacions del PEPNat, tal com exposa Just Fosalva, regidor de Medi Ambient, l'Ajuntament se centra en dos eixos, de moment. D'una banda, la recuperació de l'activitat econòmica agrícola i ramadera a les zones de transició del parc. D'altra banda, recuperar i potenciar el corredor verd de la Riera de Sant Just.

Accions que s'estan fent o que es pensen fer.

Per tal d'incentivar l'activitat econòmica agrícola i ramadera es tenen pensades dues accions. Just Fosalva explica que, juntament amb el Consorci de Collserola, estan treballant per recuperar l'activitat agrícola, cap al 2023, dels antics Horts de l'Isard. Uns terrenys prop de la font de la Beca, que s'estan preparant per ser publicitats per tal que una persona hortolana recuperi l'activitat agrícola de la zona.

L'altra acció, enfocada a recuperar l'activitat ramadera, és ambiciosa. Es tracta de crear un centre ramader, amb una capacitat de 200 a 400 ovelles i cabres. Aquesta iniciativa pretén recuperar una activitat que a Sant Just, ara mateix, és inexistent, així com el producte ramader local i el consum de proximitat d'articles com la carn, la llet o el formatge. A més, aquests ramats també ajudaran al manteniment del sotabosc. En pasturar, les ovelles i les cabres consumeixen massa forestal i això fa que es redueixin les possibilitats d'incendi.

➤ **El PEPNat és un pla que es va aprovar sense una partida pressupostària.**

L'altre eix de treball de l'Ajuntament és el de recuperar i potenciar el corredor verd de la riera de Sant Just. El regidor de Medi Ambient comenta que és una tasca més complexa i que portarà temps. Explica que el tram de la riera que passa per La Bonaigua és una zona "molt desordenada" que cal ser recuperada. Aquesta recuperació va molt lligada al parc fluvial que es vol fer (que la riera torni a sortir) i al desenvolupament urbanístic de la bòbila i de la zona dels garrofers. Per tant, Fosalva deixa clar que són projectes de llarg termini.

Fosalva exposa que, fa uns mesos, la SEAS, el Centre d'Estudis Santjustencs i Alnus van demanar a l'Ajuntament que reprenguessin una de les accions que es presentaven al Pla d'actuació municipal, la de fer un estudi per recuperar mines i fonts de la riera. A partir d'aquí, es va generar un debat sobre com s'ha de tractar la riera i en van resultar unes accions. Aquestes són: eliminar la canya, una espècie invasora, replantar el bosc de ribera i recuperar el flux d'aigua, en la mesura que sigui possible.

D'aquesta manera, l'Ajuntament té projectes engegats d'eliminació de canya, sobretot, per la zona de sota Can Mèlich, i intentarà recuperar algunes de les mines d'aigua que hi ha a Sant Just, que en són moltes.

Quin pressupost hi ha darrere?

El PEPNat és un pla que es va aprovar sense una partida pressupostària extra. No hi ha pressupost per part de les institucions per desenvolupar-lo més enllà dels diners amb què compta el Consorci de Collserola. Per tant, és una eina molt elaborada, potent, complexa i consensuada entre totes les institucions que serveix de guia per a aconseguir els objectius que proposa, però no compta amb un capital darrere que faciliti el seu compliment.

D'aquesta manera, s'evidencia que Collserola és un parc natural que, tot i ser petit, és molt complicat de gestionar, ja que rep molt impacte i interaccions humanes i té molts problemes, com el del senglar, i, en canvi, els recursos que té per fer front a tot això són molt limitats. ◀

La muntanya de Sant Pere Màrtir és la porta meridional del Parc, i una magnífica talaia de la vall de Sant Just. Foto: Teresa Reverter.

La riera de Sant Just envaïda de canyes, al seu pas pel pont de can Mèlich. Foto: Teresa Reverter.

L'habitatge a Sant Just: conservar les arrels o haver de marxar?

Josep Lluís Gil Rivera

➤ Un dels trets que podríem fer servir per definir el concepte de qualitat de vida, només un d'ells, seria el fet de poder viure allà on has fet les arrels, on has nascut i/o on has crescut, on has fet les amistats que seran per a tota la vida i on t'has desenvolupat. Cert és que de vegades la vida ens porta a prendre decisions, a encetar camins que ens allunyen per voluntat pròpia del nostre niu, però això és una altra qüestió.

El fet cert és que sobretot el jovent que vol emancipar-se, i no només el jovent, té molt difícil poder-se afermar al territori. Els barris de les ciutats grans, els pobles, cada cop amb més freqüència, veuen marxar els seus fills perquè altres vinguin a ocupar el seu lloc en l'espai urbà. Ens trobem, doncs que el mercat, l'oferta i la demanda, l'especulació, expulsen els qui no poden assumir els preus de compra o de lloguer que s'esdevenen al seu territori natural. És un fet lamentable, des del punt de vista del manteniment dels vincles amb el propi terme. A Sant Just, aquesta situació no és pas nova. Fa unes quantes dècades que, especialment el jovent, es veu obligat a haver

«d'emigrar» a poblacions veïnes més assequibles. Tampoc és un fet exclusiu.

La Diputació de Barcelona ha publicat un exhaustiu estudi, amb dades majoritàriament del 2021, en què recull aspectes relacionats amb l'habitatge a totes les poblacions de la província de Barcelona. N'hem extret algunes d'aquestes dades, relatives a Sant Just i al seu entorn més immediat, per tal de fer una aproximació a la realitat de casa nostra.

Mentre Sant Just creix, els seus naturals han de marxar

Del seu entorn més immediat, Sant Just és gairebé l'únic que creix i ho fa significativament (3,80%). Segons les dades de l'estudi, el creixement vegetatiu és mínimament negatiu, en consonància amb l'entorn. L'increment de població és causat, doncs, per un saldo migratori positiu. I, dins d'aquest, el saldo migratori jove també és positiu. La conseqüència és que estem expulsant un jovent arrelat per un jovent nouvingut, generalment de famílies amb un major poder adquisitiu. La

fredor de les xifres estadístiques no entén de sentiments de pertinença a la comunitat que t'ha vist créixer.

Sovint s'assimila que «l'exili» forçós de santjustencs afecta només els joves. Sent majoritàriament així, no és pas del tot cert, però. Hi ha el cas real, a tall d'exemple, d'una parella originària de Sant Just, entrada en la quarantena, amb fills nascuts i arrelats al poble, que es veu obligada a marxar perquè la propietat ha decidit de no renovar un contracte per poder reformar l'habitatge i augmentar el lloguer, gairebé doblant-lo.

El dret a l'habitatge i el dret a la propietat entren en constant litigi. Només les administracions tenen la capacitat i la potestat d'arbitrar, legislant i posant ordre en el desgavell social que aquesta lluita representa. Si més no, això és el que haurien de fer, més enllà de promoure polítiques de creació d'habitatge social. Això està bé, però no resol el problema. Deixar que el mercat ho reguli tot no fa més que llançar la població a l'arena de la lluita ferotge per la supervivència. I aquí hi sortim perdent tots, els propietaris i els llogaters o els compradors. La política ha de donar solucions i, si ha de triar, hauria de fer-ho sempre a favor dels més desfavorits.

El factor econòmic

Òbviament, la raó per la qual molts santjustencs i santjustencs es veuen impel·lits a marxar són les condicions econòmiques dels habitatges, siguin de compra o de lloguer. Els índexs i les declaracions de «mercat tens», o els ajuts directes al lloguer, ajuden, però tampoc resolen la qüestió de fons.

Els preus de Sant Just són dels més cars de Catalunya. Amb relació al seu entorn més immediat, només Barcelona ens supera, quant al preu mitjà de venda per m². En els lloguers,

tenim el preu mitjà més car de l'entorn: des d'un 23% superior respecte al de Barcelona, passant pel 42,7% respecte del de Sant Feliu, o el 62,7% respecte del de Cornellà.

La mida dels habitatges, a Sant Just, també dona una pista. La superfície mitjana dels pisos iniciats o acabats durant el 2021 és de 120,62 m². Del total d'habitatges de la població, el 50,74% superen els 105 m², mentre que el 25,95% són més petits de 45 m². Es construeix, doncs, pensant més en rendes altes.

Tot i tenir un percentatge d'habitatges HPO molt superior a la resta de poblacions de l'entorn, el 12,60% sobre el total, l'efecte de fugida no té aturador. Del total d'habitatges HPO, el 77,62% és de promoció pública i, d'aquest percentatge, gairebé el 84% és promogut per l'Ajuntament de Sant Just.

Les dues preguntes clau

És evident que les parts implicades, els propietaris, els llogaters o compradors, i les administracions, juguen el seu paper segons els seus propis interessos. El país, però, no es pot permetre que la lluita per tenir un habitatge digne esdevingui un motiu de confrontació permanent. Des del punt de vista legislatiu, doncs, què ha de tenir més prevalença: el dret a l'habitatge o el dret a la propietat? I segona: el paper de les administracions (catalana, espanyola i europea) ha de continuar sent el de moderador tímid davant de la força del mercat?

El debat

El pròxim 4 de novembre, divendres, a les 8 del vespre. Sala del Cinquantenari de l'Ateneu. Transmissió en línia (en directe i en diferit), a través del web de *La Vall de Verç*: <https://lavalldeverc.cat>. ◀

L'habitatge a Sant Just, en comparació amb l'entorn

Factors poblacionals	Sant Just Desvern	Esplugues	Sant Feliu	Sant Joan Despi	Molins de Rei	Cornellà	L'Hospitalet	Barcelona
Habitants	19.379	46.777	45.463	34.130	26.104	89.300	264.657	1.636.732
(*) Densitat (hab x km2)	2.481	10.169	3.846	5.532	1.638	12.775	21.343	16.149
Variació població interanual	3,80%	-0,79%	-0,01%	-0,40%	0,63%	-0,71%	-1,75%	-1,65%
Taxa de creixement vegetatiu (2020)	-0,36%	-0,33%	0,11%	-0,19%	0,01%	-0,43%	-0,21%	-0,45%
(1) Saldo migratori	4,47%	-0,14%	0,45%	-0,28%	0,94%	0,24%	0,33%	0,01%
(1) Saldo migratori jove	2,25%	0,45%	0,66%	0,15%	0,97%	0,53%	0,92%	1,51%
Població en edat emancipació (25-34 anys)	10,69%	10,76%	10,01%	10,37%	9,24%	11,40%	12,97%	14,78%

Característiques dels habitatges

(2) Habitatge principal (any 2011)	77,99%	90,11%	88,47%	90,52%	84,63%	91,17%	91,05%	84,34%
Habitatges petits (<45 m2)	25,95%	9,76%	0,37%	0,84%	0,53%	0,77%	4,00%	4,40%
Habitatges grans (>105 m2)	50,74%	20,60%	39,65%	44,94%	52,88%	24,28%	14,47%	25,81%
Habitatges vacants (deshabitats)	19,95%	6,68%	9,64%	10,88%	9,80%	7,33%	7,68%	10,88%
Superfície mitjana construïda dels habitatges (dels habitatges iniciats o acabats durant el 2021)	120,62 m ²	85,50 m ²	83,36 m ²	85,70 m ²	93,92 m ²	69,65 m ²	66,54 m ²	79,15 m ²

Factors econòmics

Renda bruta familiar disponible x persona	34.180 €	21.941 €	20.707 €	21.374 €	23.550 €	17.906 €	18.679 €	25.332 €
Atur registrat	5,31%	8,86%	8,34%	7,79%	7,12%	10,24%	10,57%	8,35%
Preu mitjà compra-venda (€/m2)	3.992	3.397	2.766	3.063	2.802	2.951	2.742	4.120
Preu mitjà lloguer (€/m2)	1.132	841	793	796	739	696	689	919
Nombre total d'habitatges HPO	946	265	753	998	553	1.140	3.326	15.719
Percentatge habitatges HPO s/Total	12,60%	1,45%	4,14%	7,52%	5,28%	3,21%	3,17%	2,26%

(*) Font IdesCat
 (1) Diferència entre la immigració i l'emigració registrada
 (2) Percentatge d'habitatges destinats com a residència principal respecte el total

Font: Indicadors Municipals d'Habitatge de la demarcació de Barcelona (INDL_MHAB). Diputació de Barcelona. Dades del 2021, excepte quan s'indica una altra.

INTERVINENTS

Carme Arcarazo Sempere (Barcelona, 1996). Portaveu del Sindicat de Llogateres. Economista i politòloga per la Universitat d'Amsterdam. S'ha especialitzat en l'estudi de les ciutats, tant a Mèxic, amb un postgrau de Gestió Urbana a la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic (UNAM), com a Barcelona, amb un màster en Estudis Urbans a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Ha treballat a laboratoris urbans a la Ciutat de Mèxic i a Sant Boi. La seva activitat es troba entre la investigació sobre economia política i el disseny de polítiques urbanes. També ha estat observadora internacional per les Peace Brigades International (PBI), acompanyant en matèria de seguretat i protecció a persones activistes amenaçades al sud de Mèxic.

Jaume Fornt i Paradell (Barcelona, 1964). Any 1987, Llicenciat en Dret per la UB i Diploma d'estudis de Dret Civil de Catalunya. Postgrau en Dret Immobiliari i Urbanístic per la UPF, any 1991. L'any 1986 s'incorpora a l'Incasòl, on va ocupar diversos llocs fins que l'any 2007 fou nomenat director tècnic. Funcionari del cos superior de l'Administració de la Generalitat des de l'any 1991. L'any 2007 és nomenat gerent

del Patronat Municipal de l'Habitatge de Barcelona. Des de l'any 2011 al 2018, director de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya. Des de l'any 2018 al 2020, director adjunt de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya. Des de l'any 2020 és el director de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya.

Anna Puigdevall Sagrera (Barcelona, 1968). És llicenciada en Ciències Físiques per la Universitat de Barcelona, amb un mestratge en Màrqueting i en Auditoria Informàtica; postgruada en Direcció General per la UOC (Universitat Oberta de Catalunya) i un mestratge en Direcció d'Empreses de Serveis per ESADE. Actualment, és la directora general de l'Associació d'Agents Immobiliaris de Catalunya i directora general de la Asociación API Nacional. Ha dirigit una start-up tecnològica del sector visual i ha combinat la seva activitat empresarial amb la docència com a professora en el Màster Internacional de Consum de IL3 de la Universitat de Barcelona.

PRESENTA I MODERA

Josep Lluís Gil Rivera (Barcelona, 1955). Membre de la Taula de redacció de *La Vall de Verç*, des del 1979 fins al 1994 i de gener del 2021 ençà. Codirector de la revista.

Coneguem Leonard Balada Ibáñez, músic santjustenc universal

Daniel Cardona i Pera

El juny de 2022 fou reconegut amb el XVIII premi de la Música Iberoamericana Tomás Luís de Victoria, de la SGAE

➤ Els primers passos per aconseguir una entrevista per a la nostra revista amb el Leonard van ser a dalt el carrer Badó, on descansava en aquelles cadires especialment pràctiques per fer el "cim" del Badó. L'acompanyava la seva companya Joanne i el seu germà Eliseo, 20 anys més jove.

Leonard Balada és un dels compositors catalans més importants dels darrers temps. No detallarem l'extens currículum de les composicions del Leonard. Podeu entrar a Viquipèdia (https://ca.wikipedia.org/wiki/Leonard_balada) per veure tot el seu treball. Només recordar que el darrer reconeixement ha estat el XVIII premi de la Música Iberoamericana "Tomás Luís de Victoria" de la Fundació SGAE, el 12 de juny d'enguany.

Vaig quedar amb l'Eliseo per anar a casa seva, carrer Freixes 18. Em va comunicar que en aquests moments en Leonard tenia una memòria limitada i no sabia si se'n recordaria de les seves vivències del Sant Just 1933-1956. L'Eliseo es va oferir a ajudar-me i a respondre el qüestionari de les 7-8 preguntes que portava.

Una setmana més tard ens trobàvem a la terrassa del poliesportiu de Sant Just per fer l'entrevista amb el Leonard, la Joanne i el mateix Eliseo -aquest em va deixar un llibre biogràfic sobre el Leonard escrit el 2011 per Juan Francisco de Dios Hernández: "Leonardo Balada, La mirada oceànica".

Leonard i Eliseo Balada, terrassa del poliesportiu de Sant Just Desvern, 27 de juliol 2022. Foto: Daniel Cardona.

Pocs santjustencs, coneixen en Nard o Leonard Balada, nascut en la nostra població el 22 de setembre de 1933, al carrer Raval, on fins els anys seixanta del segle passat, la seva casa a Dolors Modolell 8, la coneixíem com a "Sastreria Balada", ja que el seu pare professava aquest ofici.

El seu pare es va formar a l'escola Moderna Ferrer i Guàrdia. Era vegetarià i naturista. Leonard va anar, als 4 anys (1937) a l'escola del Grup Escola Municipal, en plena Guerra Civil. Després en la postguerra el trobem a les Escoles Nacionals del carrer de la Creu, en dues fotografies amb sortides a La Salut i el Tibidabo (1942).

Va estudiar al Conservatori del Liceu i un crític de música de La Vanguardia el va recomanar amb una beca d'un any, a la Manhattan School of Music a Nova York. Des del març de 1956 (23 anys) resideix als EUA i des del 1970 és catedràtic de composició a la universitat Carnegie Mellon de Pittsburgh, on resideix actualment amb la seva companya Joanne. Al tenir la doble nacionalitat, espanyola i americana, cada estiu fan una estada al nostre poble.

Faig l'entrevista amb ajuda de l'Eliseo Balada

Encara recordo al carrer Dolors Modolell núm. 8, una porta negra i amb lletres daurades en diagonal "Sastreria Balada". El vostre pare exercia de sastre a Sant Just Desvern?

Sí, com dieu al carrer Dolors Modolell núm.8, seguint la tradició familiar de l'avi, on tenia una sastreria al carrer Hospital de Barcelona, que després el meu pare va traslladar a la Ronda de la Universitat i, a causa d'un incendi en una indústria del pis de sota, s'ubicaren al carrer Pelai.

Com és que la família va venir a Sant Just?

La mare, Lúcia Ibáñez Tusach, havia nascut a Sant Just, el carrer Raval, però treballava en una farmàcia, a la Ronda Universitat de Barcelona i vivia a la capital. Els meus pares es van conèixer en aquest entorn. Després de casats van venir a viure al carrer Raval del nostre poble, on des de fa seixanta anys hi ha aquest pisos davant de l'antic forner. Abans eren cases baixes amb eixida posterior. Jo vaig néixer en aquest carrer. Després vam anar viure a can Freixes, on vivíem 2 o 3 famílies més.

M'han sorprès les dues fotografies de 1942, quan teniu 9 anys i estudiueu a les Escoles Nacionals del carrer de la Creu,

Inicis dels anys cinquanta del segle passat. Homenatge a la Mercè Piquet.

Orfeo Enric Morera. D'esquerra a dreta: Pagès, Ramon Pascual, Salvador Puig, Mercè Piquet, Vicens Ventura, Pere Ventura, Leonard Balada, Joan Brillas i Nicanor Obiols. Foto. Arxiu fotogràfic Orfeo Enric Morera.

La identificació dels personatges a càrrec de Josep M. Navinés i Joaquim Carbonell.

que són dues sortides a l'ermita de la Salut i al Tibidabo, que sou l'únic noi, una mica enfadat, en un grup de noies?

La meua primera escolarització als sis anys va ser a les Escoles Núria, però la relació amb mossèn Antonino Tenes, rector del nostre poble, no era gaire bona, ja que mentre estava jugant amb altres nois a la plaça de l'Església, i com que no estava batejat, em va increpar: "Aparta d'aquí bordegàs".

El meu pare, em va canviar d'escola i va anar a parlar amb la mestra que coneixia de les noves Escuelas Nacionales, la Carme Pérez Verdú, casada amb un altre repudiat del règim, en Josep M. Bas; després de fer-me un examen de lectura i de matemàtiques, va dir al meu pare que a la classe dels nois el nivell era molt baix i que m'avorriria i va proposar que anés a la classe de les noies una mica més grans, i on el nivell era més alt. Allà la Carmen Pérez, ens va dir: "d'aquesta manera podré treballar directament amb ell i adequar-me el seu ritme". La senyoreta Pérez va trencar per mi la nova llei d'Ensenyament del nou règim, on hi havia d'haver classes separades de nois i noies.

Així, vau seguir el batxillerat dit "elemental". On l'estudiareu?

Sí, sí, vaig iniciar el batxillerat als 12 anys, amb classes particulars en un grup que érem cinc persones amb la Carmen Pérez, que ens impartia les assignatures de "lletres", mentre que en Josep M. Bas, explicava les de "ciències". Ens examínem per lliure a l'Institut Verdaguer. El Sr. Bas, gran matemàtic i professor de mig Sant Just en el joc dels escacs...Recordo, com no podia ser d'altra manera, que va ser el meu mestre en aquest joc i fins i tot vaig guanyar un campionat. Vaig passar l'examen d'Estat i començar la carrera d'Enginyer de Camins. Amb el temps vaig veure que no era el meu destí.

Qui us va iniciar a la música, algun familiar, l'escola...

El meu pare era un gran aficionat a la música i em portava de petit al "galliner" del Liceu. A més, vaig començar conjuntament amb l'escolarització a fer classes de música amb la Maria Oliveras, que vivia a la cantonada dels carrers Bonavista i Creu. Quan tenia 8 anys, el meu pare em va apuntar al Conservatori de Mú-

sica del Liceu, aquí vaig estudiar piano, solfeig, nocions d'harmonia. També vaig cantar a l'Orfeo Enric Morera, des del seus inicis, 1951, era tenor segon i també a vegades era el pianista.

Com aconseguí el 1956 anar a USA i després a l'estiu del 1957 a la prestigiosa escola de música, la Juilliard School de Nova York?

Després de fer el servei militar a Castellciutat, prop de la Seu d'Urgell, on em van canviar el nom de Nard per Leonardo, havia d'agafar un ofici i per tradició familiar apuntava que seguiria amb la sastreria. Un matí es va presentar a la botiga un senyor de nom Jean Redd, que havia recomanat Arturo Menéndez Aleixandre, crític de música de Ritmo i La Vanguardia. Venia per fer-se un vestit i mentre li prenia les mesures i li preguntava el color, la conversa va anar derivant cap a la música i al piano. El Sr Redd, que era cosí del Sr. Menéndez, professor de piano a Nova York em va proposar una beca d'un any a la Manhattan School of Music a New York. No vaig poder anar-hi de seguida a causa d'una pneumònia post servei militar. No va ser fins al maig del 1956 que vaig aterrar a New York a mig curs. No em va anar bé. Em vaig inscriure a la tardor d'aquest any a una altra escola: New York College of Music, era un ensenyament més particular que l'anterior. Sens dubte el pas més important en el meu aprenentatge va ser quan l'estiu de 1957 vaig inscriure'm per dos anys a la prestigiosa Juilliard School of Music, també a New York, aquí sense beca, a partir d'aquí es van anar obrint les portes per demostrar els meus coneixements, sobretot de compositor.

Ara veniu cada mes de juliol amb la Joanne, a Sant Just Desvern. Quins amics recordeu darrerament?

Malauradament la majoria ens han deixat: Emili Carbó, Joaquim Moreno,... Encara he pogut saludar en Josep Garriga.

Moltes gràcies per la vostra atenció!! ◀

Bibliografia:
Juan Francisco de Dios Hernández. Leonardo Balada. La mirada oceànica. Editorial Alpuerto, Madrid, 2012.

50 anys de la Locomotora Negra (1971-2021)

Daniel Cardona i Pera

> L'any passat, el conjunt de jazz La Locomotora Negra va complir 50 anys. El que potser poca gent de Sant Just recorda és que en les noves Festes de Tardor, l'octubre de 1973, van actuar a la Sala Cinquantenari, així ho anunciava el programa. Diumenge dia 28 d'octubre a les 7.30, sala 50 aniversari, actuació del conjunt de jazz La Locomotora Negra. Participant al festival de Jazz de San Sebastián". Només recordar que el seu primer concert va ser el 31 de gener del 1971 a l'antiga Cova del Drac, al carrer Tuset.

Per aquest motiu hem entrevistat l'amic Ricard Gili, que ens coneixem precisament quan van iniciar l'aventura i gràcies a l'Enric Sabadell, amic del meu pare, provinent de l'escoltisme de Gràcia i que va ajudar puntualment el Fulgenci Baños als inicis de la SEAS. El lloc va ser on vivia l'Enric, en una casa a Nostra Senyora del Coll. El Ricard, el seus germans Carles i Toni i també en Tòfol Trepas, tocaven cada any a l'aniversari del Berenguer, segon fill de la Nati i l'Enric, en context que el Ricard era el padrí.

Ricard, com és que vàreu tocar a Sant Just Desvern? Potser l'Enric Sabadell en va tenir la culpa?

És molt possible que l'Enric Sabadell, home d'una extraordinària energia, que es troba darrera de moltes iniciatives cíviques i culturals d'aquella època, en parlés amb la gent de Sant Just amb els quals es relacionava, com la família Cardona i l'Antoni Malaret, propers a l'Ateneu, i aquests, sota l'impuls d'en Sabadell, decidissin portar el grup a fer-hi una actuació.

Veníeu del festival de Jazz de San Sebastian. Va ser aquesta la primera sortida fora de Catalunya?

En realitat, el 1973 encara La Locomotora Negra no havia actuat oficialment en el Festival de Jazz de Sant Sebastian. No va ser fins el 1977, quan vàrem guanyar el premi al millor conjunt amateur en la modalitat de jazz tradicional. Aquell 1973 hi havíem assistit com a espectadors i participat en alguna jam session. Només això, però, per a nosaltres ja era molt.

Va ser a Sant Just Desvern, uns dels primers concerts per poblacions catalanes?

Probablement, devia ser un dels primers llocs on La Locomotora Negra es va donar a conèixer fora de Barcelona. Però el 1973 ja havíem actuat a Vilafranca del Penedès, a Terrassa i a Tàrraga, em sembla recordar. . .

Recordes el repertori?

No el recordo exactament, però hi ha temes que hem conservat en el nostre repertori des dels orígens, com per exemple:

El Ricard segueix tocant en el grup Gil-Romaní Hot Jazz Cats.

Struttin' with Some Barbecue (de Louis Armstrong), Diggin' for Dex (de Count Basie), When The Saints Go Marchin' in, Saint James Infirmary, etc.

Alguna anècdota?

No sé com devia anar per aquí Sant Just, però, en aquella època, la feina era trobar un piano en condicions i un mínim equip de so. Era un problema enorme i no recordo com us en vàreu sortir per aquí. També recordo, encara que no sé si va ser en aquesta ocasió, que ens va venir a escoltar el poeta i arquitecte (professor meu a l'Escola d'Arquitectura), Joan Margarit.

Ricard, ha quedat alguna relació amb Sant Just, sé que ets molt amic d'en Ferran Carreras.

Conec en Ferran Carreras, un tipus afectuós i gran amant del jazz, que és un dels primers col·laboradors de la Fundació Privada Catalana Jazz Clàssic i que fa un programa aquí a la ràdio de Sant Just Desvern. I, per descomptat, conservo una vella amistat amb tu des de fa anys.

Per últim, Ricard, i ara després d'aquesta "jubilació" del grup, què teniu pensat fer?

Encara que com a orquestra no actuem conjuntament, bastants de nosaltres seguirem tocant en diversos grups reduïts, com els "Swing Flamings," on hi ha una colla d'exlocomotoros. Jo, per la meua banda, tocaré en un petit conjunt "Gili-Romaní Hot Jazz Cats" que encapçalo juntament amb el magnífic clarinetista Oriol Romaní.

Al marge d'això, tots els membres de La Locomotora Negra ens hem jurat per seguir-nos veient almenys un cop a l'any en un dinar de germanor, aquesta germanor que es recolza en 50 anys de convivència.

Moltes gràcies per la teua atenció!! i que gaudiu d'aquests nous escenaris!! ◀

Si el jovent marxa, el poble es mor

Carles Magraner

> Ara fa quinze anys, trepitjava els carrers de Sant Just per primer cop; uns carrers buits i inhòspits que semblaven fets de cartó. Era hivern, feia fred i Sant Just semblava un poble fantasmagòric. Jo, que tot just entrava a l'adolescència, em mirava aquells carrerons estranyada, buscant alguna espurna de vida, de joventut i de llibertat en cada una de les cantonades d'aquella vila.

Poc vaig trigar a adonar-me que, rere aquells carrers silenciosos, aquelles cases baixes i aquelles places buides s'hi amagava un murmur de gent que omplia els espais de vida. El Cau, l'Ateneu, la Colla de diables, l'Esplai i mol-

tes altres entitats s'encarregaven que el que des de fora semblava un poble trist i mort, tingués una llum que el feia especial. Com més m'endinsava en el poble, menys fosc i trist el trobava.

Els carrers de Sant Just ens han vist créixer. Parcs i places ens han vist jugar, riure, plorar i barallar-nos. Les baranes de Can Ginestar i els camins de Collserola ens han vist fer els primers petons, les primeres pipades i les primeres campanes a l'institut; ens han vist jugar amb amics i coneguts que han fet de nosaltres qui som avui.

Els anys han passat, els carrers quasi són buits i les cares conegudes s'han

anat esfumant a poc a poc. A Can Ginestar, fa temps que hem deixat de veure-hi als qui van ser els nostres caps del cau. Al mercat, fa temps que no t'hi trobes aquell nen amb qui feies piano a l'Ateneu, ni tampoc aquella nena de l'institut que tan malament et queia. És aleshores quan el poble, a poc a poc, ha començat a pintar-se de gris i a perdre aquella llum tan especial que un dia m'enamorà.

Ser jove i viure a Sant Just és avui impossible per a la majoria de nosaltres. I marxar del poble on ens hem criat no hauria de ser una obligació, sinó una elecció. Benvolgut Ajuntament de Sant Just Desvern: si el jovent marxa, el poble morirà. ◀

Relotge de sol

Alfons Ortí

> Arran de l'article publicat sobre el tema en el darrer número de *La Vall de Verç*, he estat mirant el rellotge de sol de la part dreta de la façana de Can Campreciós.

M'ha sobtat que un rellotge de sol asenyalés l'horari d'estiu i en mirar-lo

atentament m'he adonat que el problema està en el fet que el pal del rellotge que fa l'ombra no està ben orientat i genera una ratlla inclinada de forma no coherent amb les marques horàries del rellotge. Si es tractava d'una restauració acurada, penso que caldria acabar-la adequadament. ◀

Cerquem col·laboradors/es per escriure a La Vall de Verç!

LA REVISTA DE SANT JUST DES DEL 1979

Tel. 681 309 819 redacció@lavalldeverc.cat

El Celler de Can Mata

Raval de la Creu, 28
08960 Sant Just Desvern

Tel. 93 372 08 90
www.elcellerdecanmata.com
info@elcellerdecanmata.com

seguiu-nos a:
@CellerdeCanMata

Records i reflexions personals entorn la vida política catalana dels darrers anys (1)

Què passarà el dia que prengui força l'independentisme a Catalunya?

Pere Orriols

> Quan ja m'acosto als 70 anys recordo aquesta pregunta recurrent que m'assaltan des de fa més de 40 anys, fins fa poc.

En tenia 20 quan vaig decidir afiliar-me al clandestí Partit Socialista Unificat de Catalunya i participar en la refundació del partit a Sant Just. Van ser uns anys vertiginosos. Vam començar 3 persones el setembre del 1975 i acceleradament vam anar ampliant el nombre de persones afiliades, de manera que en el moment de la legalització el març del 1977 ja érem més de 70 persones i teníem 3 locals operatius a Sant Just.

Vaig conèixer molta gent al poble i a la comarca que compartien d'una manera o altra les meves inquietuds i les meves il·lusions i d'entre elles potser la major part havia nascut fora de Catalunya.

Quan jo vaig entrar al PSUC ja feia anys que s'havia iniciat el trànsit cap a la política de reconciliació nacional que al nostre país es va materialitzar sobretot en l'Assemblea de Catalunya, impulsada en gran mesura pel que seria el meu partit i molt personalment per l'Antoni Gutiérrez Díaz.

Encara recordo la duresa amb que l'Heribert Barrera - aleshores primer

dirigent d'ERC - va dir en un acte públic a la universitat on jo estudiava, que l'Assemblea estava manipulada pels comunistes, com a argument per no recolzar-la. Es referia als del PSUC.

Sortosament, l'Assemblea de Catalunya es va convertir en una plataforma unitària - la més unitària que he vist mai - que va saber recollir els principals anhels de la societat catalana.

D'aquell procés en va resultar un gran consens social sota el lema «Amnistia, llibertat, estatut d'autonomia». Aquest consens social era un pas decisiu per cohesionar una societat molt heterogènia que no vam ser capaços de convertir en una majoria progressista i transformadora per governar el nostre país.

Aquest ampli consens social va afavorir el consens polític que va permetre - entre altres coses - implantar la immersió lingüística a les escoles, així com l'ús de la llengua pròpia de Catalunya en molts espais. Ja sé que avui hi ha molta gent que menysprea aquest avenç d'aquells anys, però en aquells moments va ser un salt espectacular.

Jo ho vaig viure en el PSUC, vaig veure com en el seu si tothom assumia l'exi-

gència de l'estatut d'autonomia. I vaig viure com - generalment - en les assemblees i actes es promovia i respectava l'ús del català.

Pocs anys després, conscient que la radicalització nacionalista era un camí plenament legítim que aniria prenent força em va començar a preocupar si això podia conduir a un trencament del consens social i per aquest motiu em vaig començar a fer la pregunta que encapçala aquest escrit.

Em preocupava molt que la radicalització nacionalista d'una part de la població generés la desconfiança d'una altra part que no compartia aquesta visió i que es podia considerar bandejada. Això significaria - al meu entendre - la fracturació de les classes populars de Catalunya. I per a mi això era el pitjor que li podia passar a Catalunya, a la Catalunya progressista.

Aquesta era la pregunta que em neguitjava i per a la qual el que ha passat aquests darrers anys constitueix una resposta. Jo diria que no necessàriament havia de passar el que em temia, però és el que ha passat. ◀

Ràpid, ràpid

Josep Lluís Gil

> Vivim en un temps en què està ben vist, fins i tot esperonat, no aturar-se a pensar, a escatir el perquè de les coses. Sempre hi ha hagut gent de tota mena. Els qui no són capaços d'actuar fora de la visió més tradicional, d'allò asenyat i com cal. I els qui s'apunten a qualsevol novetat tecnològica, com una esponja que tot ho absorbeix. En aquest temps que ens toca viure, allò que no sigui ràpid, immediat, fulgurant, fins i tot, és vist com una andròmina, com un signe inequívoc d'antigor o, si ho preferiu, de carrincloneria.

Hem acceptat com a dogma de modernitat el fet de comprar, vendre, interactuar i, sobretot, relacionar-nos i consumir informació a través del mòbil i de les xarxes. Hi ha poc espai per al dubte. Ho volem tot ja i sense moure'ns de casa. Molts van en patinet elèctric amb la mateixa ànsia com abans només anaven els motoristes. No hi ha normes que valguin. S'ha instal·lat una mena d'anarquia vital que ens du a voler les coses amb immediatesa superlativa. Ràpid, ràpid.

Els emprenedors, socials i empresarials, són una mostra de vitalitat dins d'una comunitat, d'un poble, d'un país. Jo hi crec, sense recança, però no ho compro tot. Com tot a la vida, hi ha aspectes positius i d'altres que no ho són tant, o gens. Tot depèn de l'ús que en fem. Un ganivet serveix per tallar pa, i també pot servir per matar. No tot s'hi val, en l'àmbit de l'emprenedoria, però la clau no està a limitar o en prohibir, sinó en ser conscients de l'eina que tenim entre les mans. Èxit i ètica no acostumen a anar de bracet, en el món dels negocis.

Comprem, ens movem, interactuem sense pensar, sense valenciacions, sense escrutar els efectes de la nostra acció. Rà-

pid, ràpid. Els nostres clicks donen un rendiment econòmic que nosaltres no controlem. Segurament, si ens aturéssim a pensar-hi una mica, alguns èxits empresarials, icònics i de referència mundial, deixarien de ser-ho. Consumir, consumir i consumir, sense pensar. Fins i tot la música que es consumeix avui ha deixat de ser un instrument de creixement. Ara només compta l'evasió. I els calerons.

Mentre nosaltres consumim amb anarquia i desfici, i cliquem i cliquem, d'altres evadeixen impostos, declinen responsabilitats i es passen la solidaritat pel forro. Estem alimentant uns monstres que s'omplen les butxaques per bastir imperis. Monstres capaços d'anar a l'espai i de fer-ne negoci. Monstres que aviat competiran amb els estats més poderosos. Les fantasies de les pel·lícules de James Bond 007 no són tan innocents com sembla. Els malvats de les pel·lícules ja els tenim entre nosaltres, cotitzant en borsa. Alimentem uns malvats que aspiren a governar el món, sense embuts i sense mascaretes. Ràpid, ràpid.

El sistema ens vol submisos i obedients per no interferir en el creixement d'imperis capaços d'enriquir-se sense rendir comptes a ningú. S'ha instal·lat un corrent que reivindica un concepte de la llibertat que és egoista, sense respecte ni solidaritat envers els altres. És l'extrema dreta. No és debades que ens vulguin submisos i obedients. És una qüestió de consciència. Com deia el Joan Manuel Serrat, «Què hi deu haver darrere tot això?/Qui ens confon les necessitats i els vicis?/Alliberem els sentits/i, com diu la policia, /investiguem els qui en treuen profit.». Fem-ho, ràpid, ràpid. ◀

CENTRE 1997-2022
 ÒPTIC BALLART
 25 ANYS

C/.Creu, 42 Sant Just D. - Telf. 93 473 21 75
 www.opticaballart.com

Escola Infantil CHILDREN'S PARK
 Llar d'Infants

L'escola infantil de Sant Just !!!
 OBERT TOT L'ANY - DE 3 MESOS A 3 ANYS
 C/ Roser. 16 / Tel. 933 719 397
 www.childrenspark.es

LA VALL DE VERÇ

LA REVISTA DE SANT JUST DES DEL 1979

FES-TE-LA TEVA

Escriu, denuncia, participa!

Tel. 681 309 819 / redacció@lavalldeverc.cat

Programa pilot al Vòlei Sant Just per prevenir el càncer de mama

Andrea Asmarats Mir

> Sota el lema "Entre Totes Tot", 23 clubs i 14 esportistes d'elit es van reunir el passat mes de setembre al Palau d'Esports de Tarragona per donar el tret de sortida a la temporada esportiva femenina. Entre les esportistes es trobava Irene Ruiz, la capitana del primer equip del Vòlei Sant Just, que va ser una de les homenatjades de l'esdeveniment. Ruiz ha aconseguit retornar a la competició d'elit, després d'un any fora de les pistes a causa d'un limfoma mediastínic primari.

Irene Ruiz: el retorn a la competició d'elit

A la Irene Ruiz li van detectar el limfoma gairebé fa un any, al novembre. Des dels primers diagnòs-

resultats ja sabia quin seria el diagnòstic final. L'entrenador va ser el següent en assabentar-se i, finalment, un divendres després de l'entrenament es van acabar assabentant totes les seves companyes d'equip.

La jugadora explica que quan ho va comunicar a les companyes i a l'entrenador, a moltes els va commocionar la notícia, fins i tot van caure algunes llàgrimes, però alhora des del primer moment va estar envoltada de positivitat i la van ajudar a tirar endavant. Aquesta positivitat també és una característica de la Irene Ruiz, que sempre va tenir clar que podria tornar a jugar a voleibol. Tant és així que mai es va perdre un partit de les seves "nenes", les seves companyes d'equip, des de la graderia. Per part del club sempre van estar en contacte amb la jugadora, seguint de prop l'evolució del tractament. I el més important, mai van prescindir dels seus serveis. Fins al punt que Ruiz ha renovat per una temporada més amb el club.

Si més no, tenia clar que el retorn a la competició d'elit seria lent i dur. Durant el tractament de la malaltia va perdre molt de pes i l'estat de forma no era el mateix, era molt dèbil i havia perdut força. Tot i que el retorn va ser un procés llarg, 10 mesos després del diagnòstic, Ruiz ja torna a entrenar i a competir com una més de l'equip. Ha tornat a la competició d'elit. Recorda amb especial estima un dels primers entrenaments, després d'haver finalitzat el tractament. Quan va entrar a la pista, l'esperaven tot l'equip, part de la presidència del club i pares i mares de les jugadores amb globus i pancartes. És en aquest moment quan l'Associació Mama Ovari Hereditari apareix al radar de la jugadora i el club.

Des de l'Associació van presentar un projecte al club i a l'esportista, anomenat Mujer, Deporte y Cáncer. La missió d'aquest projecte era prevenir el càncer de mama i el càncer d'ovaris a través de la formació. El programa ja havia estat dissenyat prèviament i des de l'Associació buscaven el club ideal per dur a terme el pilot. Amb el cas d'Irene Ruiz, van considerar que el Voleibol Sant Just era l'indicat. Alhora des del club ràpidament van acceptar aquesta col·laboració, en part com a homenatge a la capitana de l'equip, Irene Ruiz. A la

jugadora la notícia li va arribar a través de la seva mare, que li va dir que era la raó per la qual al club li havia arribat aquesta col·laboració.

Els objectius de Mujer, Deporte y Cáncer

Des d'AMOH ja coneixien el club de Voleibol Sant Just i havien col·laborat en altres projectes com "El Deporte es Vida", un programa amb què han treballat amb clubs de tot l'estat. Arran del cas d'Irene Ruiz, els camins del club i l'associació es van tornar a creuar, aquesta vegada amb el projecte "Mujer, Deporte y Cáncer". La col·laboració de les dues entitats també està dedicada a la jugadora. El projecte Mujer, Deporte y Cáncer que inicia AMOH amb el Voleibol Sant Just és només el programa pilot i, a llarg termini, tenen com a objectiu estendre'l a tot l'Estat. Aquest mes d'octubre es posa en marxa la prova pilot, amb la primera campanya del càncer de mama. Amb els resultats del pilot, viatjaran fins a Ciudad Real a fer la mateixa prova amb 40 clubs, i a partir d'aquí començaran a treballar amb una vintena de federacions esportives de tot l'Estat.

Un dels punts claus d'aquest projecte és la prevenció a través de l'educació, un element que ha estat present des de la fundació del club. A l'acte de celebració dels trenta anys del Voleibol Sant Just, Marcelo Ruz, secretari d'AMOH, també va posar de relleu la importància de la formació per prevenir el càncer, ja que la pràctica esportiva, les revisions ginecològiques o no fumar disminueixen la incidència de la malaltia. Els dos elements més importants són promoure la pràctica de l'esport i la visita regular a les revisions ginecològiques.

El propòsit del projecte és acompanyar les esportistes que pateixin la malaltia, durant el tractament i després de superar el càncer, per ajudar-les a tornar a l'esport d'elit si és possible i aconseguir que puguin tornar a fer vida normal. Però a més a més, des de MDC, aquest suport i acompanyament es farà extensible a les famílies de les esportistes. Donen importància al fet que continuïn fent les activitats del club que puguin i no ho deixin tot de costat.

Des de "El Deporte es Vida" també es treballa la prevenció del càncer, però enfocat sobretot a l'esport base, als nens, que encara no identifiquen del tot el que pot significar aquesta paraula. A l'Associació se centren en promoure l'esport, lluitar contra el sedentarisme, el tabaquisme i l'abandonament esportiu, en concret amb les noies, que abandonen la pràctica esportiva molt més abans que els homes. ◀

Irene Ruiz durant un dels partits que ha disputat més recentment. Fotografia: Vòlei Sant Just.

Irene Ruiz en un partit de vòlei després de la tornada a l'esport d'elit. Fotografia: Vòlei Sant Just

tics, la presidenta del club i també metge, Reyes Calzada, va estar al seu costat i sempre al corrent de com avançaven les diverses proves. En paraules de Ruiz, quan la presidenta veia els diferents

ESPORTS > FLAIX

VOLEIBOL

Les noves incorporacions al primer equip del Vòlei Sant Just

> A part de la renovació per un any més de la capitana, Irene Ruiz, el primer equip del Vòlei Sant Just ha renovat sis jugadores més i n'ha incorporat dues de noves. El primer dels fitxatges és el d'Andrea Blasi, que prové del CV Hospitalet i té experiència en la primera categoria nacional. Amb l'arribada a Sant Just, Blasi, que ocupa la posició d'oposada, ascendeix una categoria més, jugant a la Superliga 2.

L'altra jugadora que ha incorporat el club és Júlia Rodríguez, que juga en la posició coneguda com a lliure. Rodríguez, que torna a les pistes després d'uns anys de descans, serà una de les jugadores més veteranes de l'equip. Des del club pensen que amb la seva experiència aportarà maduresa a l'equip i que ajudarà a créixer l'equip dins i fora de la pista.

Les jugadores que han renovat amb el club per una temporada més són Marta López (oposada), Clara Toro (receptora), Laura Moya (receptora), Aina Fontdecabra (central), Adri Bisbe (oposada) i Laia Rodríguez lliure. D'aquesta manera l'equip ja està preparat per encarar una temporada més a la categoria Superliga 2. El Vòlei Sant Just es troba al grup B, on es creuarà amb equips com l'Esplugues, el Barça o el Premià de Mar. ◀

TRIATLÓ

Helena Moragas torna a guanyar

➤ Després de patir un edema ossi que la va deixar fora del mundial júnior del mes de juny, la triatleta santjustenca, Helena Moragas ha tornat al seu millor estat de forma i ha tancat un mes de setembre meravellós.

Moragas va finalitzar el mes d'agost amb una plata individual i un or per relleus al triatló europeu júnior celebrat a Romania. Aquestes dues medalles les va aconseguir quan encara no s'havia recuperat al 100%. Ja del tot recuperada, l'esportista ha encarat aquest mes de setembre com l'últim mes de competicions en categoria júnior.

Helena Moragas ha finalitzat aquesta etapa de la millor manera possible. Primerament, va rebre el reconeixement de l'Ajuntament de Sant Just a l'esdeveniment organitzat a Can Ginestar, l'onze de setembre. I finalment, una setmana després va proclamar-se campiona d'Europa júnior en duatló. Amb contractes, amb nous patrocinadors i amb un palmarès excel·lent, Moragas inicia un nou curs a la categoria sub-22, l'última abans d'arribar a la sènior. ◀

FUTBOL

Retard en el retorn del futbol femení a l'Atlètic Sant Just

➤ Des de ja fa uns mesos es va anunciar el retorn del futbol femení a l'Atlètic Sant Just. Però s'ha iniciat la temporada 22/23 i a l'Atlètic encara no hi ha equips femenins. La tornada del futbol femení al municipi estava supeditada a la finalització de les obres del nou camp de futbol. Però aquestes obres s'han retardat fins a dos mesos.

Així i tot, durant aquest període el club s'ha posat en contacte amb noies que pensen que poden estar interessades a formar part d'aquests nous equips. Des de la presidència del club deixen clar que l'Atlètic no s'ha interessat pel futbol femení per moda, i que amb les obres finalitzades el que cal veure és quantes d'aquestes noies estan realment interessades. De fet, puntualitzen que l'Atlètic ha estat compromès amb l'esport femení des de la seva fundació, ja que en les tres primeres temporades ja comptaven amb un equip femení. ◀

HOQUEI

Hoquei Club Sant Just: aquest any sí

➤ El primer equip de l'Hoquei Club Sant Just encara la seva tercera temporada a la segona categoria nacional, l'OK Plata, amb un objectiu clar, ascendir a la màxima categoria, a l'OK Lliga. El club va començar a la temporada 22/23 amb una gran presentació de tots els equips, el 17 de setembre al pavelló de la Bonaigua. I ja a l'endemà, el primer equip es va estrenar en pretemporada.

El conjunt santjustenc va deixar bones sensacions amb un primer empat a casa contra el CH Palafrugell (3-3) per començar la Lliga Catalana Plata, una de les competicions de la pretemporada. I el cap de setmana següent els bons presagis van continuar amb una victòria fora de casa contra el CP Congrés (5-6).

La temporada oficial començarà el 22 d'octubre. El HC Sant Just s'estrenarà com a local contra el Cerdanyola CH, a les vuit de la tarda. Aquest any, però, l'equip santjustenc competirà al grup nord, on es creuarà amb equips amb els quals no va competir l'any passat.

Entre els rivals a batre es troben el Barça Atlètic, el CH Mataró o el CH Olot. Però aquest any sí, aquest any el Club Hoquei Sant Just somia amb l'ascens a la màxima categoria. ◀

El primer equip a la presentació de la temporada el 27 de setembre a La Bonaigua.
Foto: Hoquei club Sant Just.

HÍPICA

Inicia la temporada de competició a les hípiques santjustenques

➤ A les hípiques santjustenques ja s'han tornat a iniciar les classes i els entrenaments, i, per tant, les joves amazones i els joves genets del poble també han tornat a la competició.

Al Poni Club Catalunya es van posar en marxa les competicions amb un concurs de doma clàssica, el passat 25 de setembre, on van participar una vintena d'amazones. Després del concurs, les amazones i els pares es van reunir per planjar com es duria terme aquesta temporada.

Al cap de setmana següent el mateix va succeir amb les amazones i els genets que competeixen en salt d'obstacles. Primer un concurs social per començar a escalfar motors i després una reunió amb alumnes i pares.

Al Club Hípic Sol Solet també han iniciat la temporada de competició amb una reunió amb les amazones, els genets i els pares. Ambdós clubs competiran a les categories de doma clàssica, concurs complet d'equitació i salt d'obstacles. ◀

Una de les amazones del Poni Club Catalunya durant la prova de doma clàssica.
Foto: Poni Club Catalunya.

ESQUAIX

Oriol Salvia és campió d'Espanya sub-15 i sub-17 als catorze anys

➤ Helena Moragas no ha estat l'única atleta santjustenca que ha tancat un setembre excel·lent. També ho ha fet el jugador d'esquaix del Mèlich Sports Club, Oriol Salvia. Amb només catorze anys, el santjustenc va iniciar el mes participant en els Jocs del Mediterrani celebrats a Costenza, Itàlia, on va aconseguir la medalla de plata. Però el més important ha arribat amb la seva doble participació en els campionats d'Espanya, en dues categories diferents.

A Santiago de Compostel·la va participar en el campionat d'Espanya sub-15, la categoria que li correspon per a l'edat que té. Però a més a més, una setmana més tard també va participar en el campionat sub-17, una categoria superior a la que li correspon. A ambdós campionats ha obtingut la medalla d'or, proclamant-se així el millor juga-

dor sub-17 de l'estat amb només catorze anys. És rellevant remarcar que en aquest segon campionat s'ha proclamat guanyador competint amb esportistes més grans que ell. ◀

Oriol Salvia va ser campió d'Espanya sub-15 a Santiago de Compostel·la.
Foto: Oriol Salvia Corcoll.

Problemes d'escacs

per Miquel Blanc

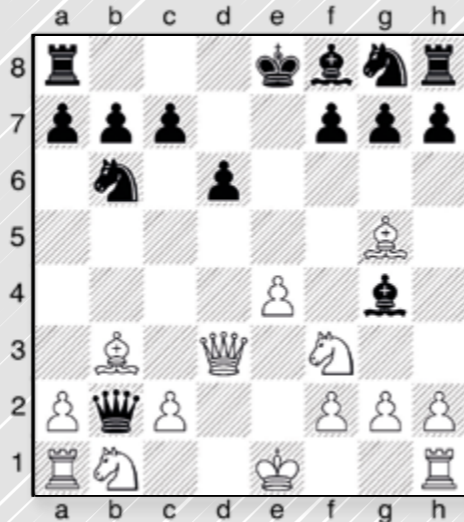
Problema núm. 137

Blanques juguen i guanyen

Es molt freqüent la captura del peó b2 per la Dama i de vegades aquest atreviment li costa car, com en aquesta ocasió.

Solució:

1.- Dxb5+, c6 2.- Axt7+, Rxt7 (o Rd7) 3.- Dxb2 !
es guanya la Dama.

SANT JUST DESVERN A ETV

ETV es sintonitza al Canal 36

L'INFORMATIU	De dilluns a divendres	20:00
	REPETICIÓ: de dilluns a divendres	1:30
PANORAMA MUNICIPAL	Segon dijous de mes	21:30
	REPETICIÓ: següent divendres	15:30
	REPETICIÓ: següent diumenge	9:30
LÍNIA DE SERVEI	Tots es divendres	20:30
	REPETICIÓ: següent dimarts	12:30

Farmàcies

Sant Just Desvern

Manuela Arderiu
Bonavista, 61
Tel. 93 371 12 88

Fernando Bondia
Salvador Espriu, 2 bis
Tel. 93 372 15 02

Marta Calduch
Miquel Reverter, 22
Tel. 93 372 02 01

Jaume Salom
Tudona, 3
Tel. 93 371 43 87

M. Moran Moratin
Creu, 7
Tel. 93 371 15 14

Sant Joan Despi

Montserrat Pages
Baltassar d'Espanya, 18
Tel. 93 373 02 01

Maria Boncompte
St. Antoni, 25
(Les Planes)
Tel. 93 373 08 56

Maria Dolors Pages
Mn. Cinto Verdaguier, 25
Tel. 93 373 21 01

Joan Montañes
J. F. Kennedy, 1
(Les Planes)
Tel. 93 373 30 02

Nina Coral
Torrent d'en Negre, 10
Tel. 93 373 20 57

Consol Rodríguez
Joan Maragall, 14
(Les Planes)
Tel. 93 373 36 94

Natasha L. Rondon
Antoni Gaudí, 4 (TV3)
Tel. 93 477 07 72

Rosa Puig
Pça. M. A. Campmany, 3
(Torreblanca)
Tel. 93 477 32 95

José Antonio Lozano
Rbla Josep M. Jujol, 40
Tel. 93 477 68 4

Esplugues de Llobregat

Francesc Jene
Angel Guimerà, 9
Tel. 93 371 03 83

M.D. Sarroca
Nord, 64 local 6
Tel. 93 371 88 04

F. X. Gimeno-Bayon
Rovellat, 41 - 47
Tel. 93 371 73 38

Magd. Sabaté
Glicines, 23
Tel. 93 371 10 17

Anna Jene M.
J. Corrales, 10
Tel. 93 371 05 10

Fausto Serra
Isidre Martí, 40
Tel. 93 371 03 92

Manuela Talon
Santa Rosa, 5
Tel. 93 372 58 52

Luis Sanchez
Verge de la Mercè, 42
Tel. 93 371 68 77

Jordi Vilamala
Avda. de Cornellà, 99
Tel. 93 372 17 01

Silvia Sans
Angel Guimerà, 130
Tel. 93 371 03 83

Albert Ventura
Molí, 22
Tel. 93 371 08 90

Marta Tomas
La Pau, 1
Tel. 93 371 24 89

Francesc Roca
Pere Peregrí, 26 Tel.
93 473 97 21

Horaris:

Diari: 9h - 13,30h / 16,30h - 20h
Ds., dg. i festius: 9h - 14h / 18h - 21h
Urgències dia: 9h - 14h / 16h - 21h
Urgències nit: 21h - 9h

"AL MEU PAÍS LA PLUJA NO SAP PLOURE:

O PLOU POC O PLOU MASSA;

SI PLOU POC ÉS LA SEQUERA,

SI PLOU MASSA ÉS UN DESASTRE..."

RAIMON
CANTAUTOR

LA PLUJA
NO LA
CONTROLES,
L'AIXETA SÍ

EL CANVI CLIMÀTIC HA ARRIBAT PER QUEDAR-SE.

CAL MODIFICAR ELS HÀBITS I SER CONSCIENTS QUE L'AIGUA ÉS UN RECURS ESCÀS.

LA VALL
DE VERÇ

LA REVISTA DE SANT JUST
DES DEL 1979

S
J
U
S
T
D
E
V
E
R
Ç

L'habitatge a Sant Just: conservar les arrels o haver de marxar?

Carme Arcarazo Sempere

Portaveu del Sindicat de Llogateres

Jaume Fornt i Paradell

Director de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya

Anna Puigdevall Sagrera

Directora General Associació Agents Immobiliaris de Catalunya

Moderador:

Josep Lluís Gil Rivera

Codirector de La Vall de Verç

Divendres 4/11/22 a les 20h.
Ateneu de Sant Just
Sala Cinquantenari

Emissió en directe i en diferit
a www.lavalldeverc.cat

ENTRADA LLIURE